

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 144/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	6		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w K. z (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego D. K. (1)</p> <p>Naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, akcentującej - wbrew zasadzie obiektywizmu - okoliczności niekorzystne dla oskarżonego, przy nieuwzględnieniu zasad logicznego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

rozumowania oraz
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego, nie
opartej na
całości
okoliczności
ujawnionych w toku
postępowania,
interpretując
wszelkie wynikające
z materiału
wątpliwości i brał
dokumentach na
niekorzyść
oskarżonego, jak
również poprzez
nie uczynienie za
podstawę wyroku
prawdziwych
ustaleń faktycznych,
i oparcie się Sądu
w głównej mierze na
ustaleniach komisji
oraz wnioskach
opinii, czego
szczególnym
wyrazem jest
ustalenie, że
oskarżony D. K.
(1) podrabiał i
przerabiał
wewnętrzną
dokumentację
pokrzywdzonej
firmy w postaci
harmonogramów
wysyłek i
transportów oraz
kart drogowych
lub podawał w
tej dokumentacji
nierzetelne dane, a
następnie używał
takich dokumentów
jako autentycznych,
bez wskazania, które
z tych dokumentów
były faktycznie
podrobione, a które

	przerobione, i na czym to polegało.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Słusznie poczyniono ustalenia faktyczne w oparciu o wyniki pracy komisji powołanej przez organ pokrzywdzonego podmiotu gospodarczego, był to najprostszy, ale co najważniejsze najszybszy sposób dojścia do ustaleń odnoszących się do nieprawidłowości odpowiednich komórek organizacyjnych zajmujących się szeroko rozumianą działalnością transportową pokrzywdzonego przedsiębiorstwa. Ta komisja miała pełny dostęp do szerokich i różnorodnych materiałów źródłowych i nie można z góry zakładać [bo nie ma takich przesłanek], że jej praca była dyktowana wykazaniem, wbrew faktom, nierzetelności, a wręcz nieuczciwości, zwłaszcza jej pracowników oraz			

części kontrahentów realizujących usługi transportowe na jej rzecz. Nie można zapominać, że ustalenia tej komisji nie są jedynymi [dowodami] prowadzącymi do poczynionych ustaleń faktycznych, a są w bardzo istotnych elementach uwiarygodnione innymi ważnymi dowodami, choćby w postaci opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów P. L., które wskazują, że posługiwano się sfalszowanymi dokumentami, które wystawiać miała osoba do tego uprawiona, w jakiejś mierze wyjaśnieniami oskarżonej K. D. (1) z domu S., wiarygodnymi dla sądu I instancji.

Skoro apelację zgodnie z art. 433§1 k.p.k. rozpoznaje sąd II instancji w granicach podniesionych zarzutów, nie oznacza to, że podniesienie zarzutów ma sprowadzać się do ogólnych haseł w postaci podania, że

w wyroku jak i w jego uzasadnieniu nie wykazano konkretnie jakie dokumenty, którymi posłużył się ów oskarżony, w jego działalności [faktycznie przestępczej-przypis sądu II instancji] były podrobione, a jakie były przerobione, ale apelujący wbrew obowiązkowi także wynikającemu z art. 427§2 k.p.k. nie wykazał tego w uzasadnieniu apelacji.

Jednocześnie trzeba wskazać, że ten problem ma wtórny charakter wobec przesądzenia, że te dokumenty nie odzwierciedlały zaistnienia określonych zdarzeń, co prawidłowo i poprawnie dowodowo wykazano.

Wątek dotyczący charakteru harmonogramów czy były one przed zmianami czy po zmianach, na co miała zwrócić uwagę w swoich zeznaniach E. P., nie ma znaczenia skoro komisja mając dostęp z całością dokumentacji nie mogła skorelować

dokumentów, które są generowane, przy modelowym zachowaniu procedur spedycyjno-logistyczno-dystrybucyjno-transportowo-finansowych.

Ważne jest, że organ [osoby] zatwierdzające słuszność danego roszczenia wynikającego z realizacji usług transportowych bazował na de facto pracy [uczciwej] oskarżonego, który miał zaświadczać, że te procedury na każdym jego etapie były sprawdzane, a więc także zachowane.

Finalnie, osoba wydająca decyzje wiążącą księgowość o dokonaniu danej wypłaty, jako realizację wystawionej faktury VAT przez usługodawcę [podmiot realizujący transport] musiał bazować na zaufaniu wobec osób, które wcześniej ten cały łańcuch czynności kontrolnych wykonywały. Oskarżony nie miał wpływu na uzyskanie dokumentów wskazujących, że

dana partia towaru wyjechała z danego miejsca, z reguły chodziło o (...) S.A., a faktycznie takie zdarzenie nie miało miejsca. Przy ogromie takich czynności transportowych, wynikających ze skali działalności gospodarczej pokrzywdzonego podmiotu [mniej więcej wykonywano 5.000 zleceń miesięcznie- wskazują na to zeznania R. R. z rozprawy z(...) r., k. 5714- 5720- to trudno dziwić się, że osoba, która decydowała o zasadności danej wypłaty wobec wykonawcy danego transportu, musiała opierać się na tym co już wcześniej miało być przedstawione i miało to być poprzedzone wieloszczeblową oraz wszechstronną kontrolą, czyniąc domniemanie, że to zatwierdzenie do zapłaty faktury VAT nie budzi wątpliwości pod względem formalnym [zachowano procedury] i merytorycznym [dane zdarzenie

gospodarcze miało miejsce].

Znamienne jest, że oskarżeni w zakresie swoich uprawnień oraz obowiązków pracowniczych tworzyli niezbędny łańcuch czynności koniecznych do wytworzenia albo potwierdzenia koniecznej dokumentacji, mającej wykazywać, że dana usługa transportowa na rzecz podmiotu pokrzywdzonego miała miejsce, choć były w tym luki w postaci braku dokumentów WZ i faktur transportowych [wydawanych w magazynach], na karcie drogowej w wielu wypadkach było brak potwierdzenia odbioru towaru. W tym łańcuchu występowali logistycy

[oskarżony S. Z. (1), oskarżona P. Ł. zd. K.- przy czym ich rola była o tyle inna, że nie mogła wskazywać, że w sposób umyślny kierunkowy uczestniczyli w oszustwach i skorelowanych z nimi w innych naruszeniach na

poziomie
odpowiedzialności
karnej, o czym w
części niniejszego
uzasadnienia
odnoszącej się do
apelacji obrońców
tych osób],
dyspozytor
[oskarżony D. K.
(1), oskarżona K.
D. (1) z domu S.],
fakturzysta
[oskarżona K. D.
(1) z domu S.],
kierownik logistyki
[oskarżony D. K.
(1)], księgowość,
zarząd, a te trafiły
do (...) S.A. do działu
logistyki [P. Ł. i S.
Z. (1)]. Tam gdzie
występują oskarżeni
mieli oni kontakt
w pełnym zakresie
z dokumentami, w
konsekwencji gdyby
jeden z nich, będąc
uczciwym wiedział,
że skoro nie ma
w tym pakiecie
dokumentów
mających pochodzić
z magazynu, z
którego miał
wyjechać towar
[wyroby mięsne]
mógł zatrzymać
realizację faktury
VAT. Oczywiście
żaden z nich nie
miał w tym interesu
albowiem chodziło o
uzyskanie pieniędzy
od pokrzywdzonego
podmiotu za fikcyjne
zdarzenie
gospodarcze.

Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.2.	naruszenie art.7 kpk poprzez przyjęcie, że dokumenty złożone przez pokrzywdzoną spółkę w postaci harmonogramów, kart drogowych, dokumentacji z bram wjazdowych, ewidencji ruchu pojazdów, protokołów komisji powołanych przez (...) S.A. nie budziły wątpliwości w zakresie ich wartości dowodowej, podczas, gdy oskarżony D. K. (1) kwestionował te dokumenty, gdyż nie były to te same dokumenty, na których pracował oskarżony w okresie objętym zarzutem, na co bezspornie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	wskazuje zeznanie świadka E. P. (2).		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Wartość dowodowa dokumentów pochodzących od pokrzywdzonej spółki jest niepodważalna, w zakresie w jakim sąd I instancji uznał je za wyczerpujące i wiarygodne, a więc jest ona [ta dokumentacja] w niezbędnym zakresie pełna. W konsekwencji pokrzywdzony podmiot nie miał interesu aby potwierdzać nieprawdę, właśnie w stosunku do tych osób i podmiotów gospodarczych, które w rzeczywistości nie realizowały określonych usług transportowych, a jednocześnie trzeba wskazać, że te protokoły komisji powołanej przez pokrzywdzone przedsiębiorstwo są uwiarygadniane wyjaśnieniami K. D. (2), z których wyłania się mechanizm działania			

<p>oskarżonych, ich poszczególne role, przy czym co do roli oskarżonego S. Z. (1) i P. Ł. prawomocnie uniewinnionych, trzeba hasłowo podać, że nie było dowodów, że mieli oni świadomość, że od nich rozpoczyna się łańcuch zdarzeń prowadzących do wyłudzenia pieniędzy od pokrzywdzonego, co implikowało pojawienie się wątpliwości, których nie dających się usunąć i w myśl art. 5§2 k.p.k. zaszła konieczność ich uwolnienia od postawionych im zarzutów, o czym będzie szerzej w części odnoszącej się wyjaśnienia dlaczego wobec nich takie rozstrzygnięcie zapadło.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>naruszenie art. 7 kpk poprzez dowolne przyjęcie, że oskarżony wykorzystał w procedurze teściową brata R. K., oraz przyjęcie wiodącej roli oskarżonego, a nadto działanie w sposób przygotowany, przemyślany i zorganizowany wspólnie i w porozumieniu z szeregiem innych osób, co miało wpływ na wymiar kary, pomimo, że żadna z w/ w okoliczności nie wynika z materiału dowodowego, i stanowi wyłącznie dowolną interpretację Sądu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Właściwie ustalono i oceniono rolę oskarżonego D. K. (1), który wykorzystał teściową R. K. T. M. wynika właśnie z jej supozycji, które</p>				

właściwie oceniono, a rola oskarżonego D. K. (1) wynika z faktów, który z racji zatrudnienia w (...) - Logistyka Sp. z o.o., był kluczową osobą, do przeprowadzenia łańcucha zdarzeń zmierzających do oszukańczego uzyskania pieniędzy za fikcyjne usługi transportowe. To ten oskarżony znalazł wszystkich pozostałych, którzy byli nie zbędni do przeprowadzenia określonego przestępczego modelu działań.

Z zeznań T. M. z (...) r. [k. 95-96] wyraźnie wynika, że nie zajmowała się ona działalnością gospodarczą [usługami transportowymi], którą rozpoczęła pod wpływem zięcia R. K., który w praktyce tę działalność gospodarczą prowadził z istotnym udziałem oskarżonej J. M. (1), co nie mogło być przypadkowe, że ta właśnie firma realizowała usługi na rzecz przedsiębiorstwa, w którym pracował oskarżony D. K. (1)- brat R.- i to w odniesieniu właśnie do tych

dwóch podmiotów występowały „puste” faktury, które miały odzwierciedlać wykonanie usług transportowych [jako zdarzenia gospodarcze], które w rzeczywistości nie miały miejsca.

Nie jest rzeczą odosobnioną, że w przypadku przestępstw „oszustw” sprawcy podejmują wiele czynności zmierzających do zatarcia śladów działalności lub podejmują kroki w celu wykazania, że ich działalność miała pozory legalności. Temu służą często składane przez nich wyjaśnienia.

Niemniej doświadczenie życiowe [bardziej trzeba nazywać to jako zdrowy rozsądek] jednoznacznie podpowiada, że nie był przypadkowy taki mechanizm „realizacji” tych pustych faktur, w co zamieszane były osoby powiązane z tym oskarżonym, na różnych płaszczyznach, a więc na poziomie rodzinnym albo bliskim towarzyszko, a nawet o charakterze emocjonalno-

intymnym [chodzi o związki z oskarżoną K. D. (1) z domu S.]. Jej zeznania [T. M.] potwierdzają zeznania S. Z. (2) [z (...) r., k. 1956, z rozprawy z (...) r., k. 5909] P. K. (1) [zeznania z (...) r., k. 2033, z rozprawy z (...) r., k. 5921], które uwierzytelniają, że w praktyce T. M. była figurantem, a usługami i działalnością gospodarczą zarejestrowaną na nią zawiadywał ten oskarżony oraz oskarżona J. M. (1).

Taki mechanizm potwierdził się również w przypadku działalności gospodarczej w postaci świadczenia usług transportowych przez T. K., co również nie jest przypadkowe, a wskazuje, że w praktyce firmanctwo było metodą działania oskarżonego D. K. (1), co było zrozumiałe [co nie znaczy, że mówimy o akceptowaniu takiej postawy] z uwagi na zakaz prowadzenia takiej działalności we własnym imieniu i na własny rachunek z uwagi

na zatrudnienie
w pokrzywdzonym
podmiocie
gospodarczym.

Właśnie z zeznań
T. K. z (...) r.
[k. 452- 470], z
rozprawy z (...) r.
[k. 6087] wynika, że
działalność
gospodarczą w
zakresie świadczenia
usług
transportowych
założył z inspiracji
oskarżonego D. K.
(1), który pracował
wówczas w (...)
- Logistyka Sp.
z o.o. i był
tam dyspozytorem,
a następnie
kierownikiem, przy
czym D. K. (1) mimo
uwag ze strony tego
świadka o braku
wiedzy o branży
transportowej, w
zakresie
rachunkowości,
braku posiadania
taboru, pieniędzy na
jego zakup, braku
kontrahentów,
został skutecznie
namówiony bowiem
wszystkim miał zająć
się jego brat
R. K., który
poddzierżawi tabor,
a księgowością
zajmie się J.
M. (1). Dziwnym
trafem powieliła się
schemat działania,
z wykorzystaniem
pozycji zawodowej
D. K. (1),
posiadaniem

środków ze strony R. K. połączonego ze wsparciem z zakresu księgowości ze strony J. M. (1). Znamienne, że oskarżony D. K. (1) dysponował dokumentacją odnoszącą się do działalności gospodarczej zarejestrowanej przez T. K., a nawet pieczęcią firmową, dysponując kontem tej firmy, a więc miał już wszelkie środki i możliwości do wystawiania „pustych” faktur oraz uzyskania pieniędzy, skoro to jaskrawe firmanctwo było środkiem do uzyskania pieniędzy. O wykonanych transportach świadek rozmawiał z oskarżonym D. K. (1) i oskarżonym R. K., nie wystawiając żadnej faktury, ich nie podpisywał [zeznania T. K. z (...) r., k. 191- 192], z (...) r., k. 1213-1215], a w sprawach księgowych nie mógł doprosić się spotkania z oskarżoną J. M. (1). Z tych informacji wynika, że skoro odbywały się transporty nie podpisując umowy z S. [zeznania T. K. z (...) r., k. 135-136], to miał pozycję

uprzywilejowaną, musiały być wystawiane faktury na co nie miał wpływu świadek, a otrzymywał pieniądze [pierwsza wpłata opiewała na 30.000 zł], a więc te dokumenty w zakresie wystawcy były podrabiane, a pozycja świadka była uprzywilejowana dzięki znajomości z braćmi K., którzy gwarantowali zlecenia od pokrzywdzonego podmiotu gospodarczego i dostęp do wypłat wykonanych usług, w tym co do tych, które nie zostały zrealizowane. Co ciekawe faktury, które miała wystawiać firma świadka zawierała ten sam numer rachunku bankowego, który był wskazany na fakturach wystawionych przez (...) J. M. (1), od której wdzierzał pojazdy [zeznania T. K. z (...) r., k. 497- 499]. Takie zbieżności nie są przypadkowe, a świadczą, że oskarżeni D. K. (1) i R. K. stworzyli mechanizm, który gwarantował im pełny wpływ na to co się dzieje

w tych podmiotach gospodarczych, którymi w praktyce zawiadywali, z uwzględnieniem, że pierwszy z nich baczył na to co dzieje się w relacji pokrzywdzony podmiot a firma, którą zawiadywał z bratem, a drugi z nich kontrolował bieżącą działalność tego podmiotu gospodarczego zewnętrznego względem pokrzywdzonego przedsiębiorstwa.

Z pewnością zachowania tych oskarżonych uzupełniały się i tworzyły integralną całość. Innymi słowy, te zachowania muszą występować w zasadzie jako równoczesne albo jako nieprzerwany ciąg zdarzeń aby osiągnąć cel w postaci pozyskania pieniędzy od (...) Logistyka Sp. z o.o.

Do odmiennych konkluzji nie może prowadzić opinia biegłego z (...) r. [k. 6592- 6031] z zakresu badania pisma ręcznego P. L., która odnosi się do zapisów zawartych w przedłożonym zeszycie przez obrońcę R. K.

<p>pismem z (...) r. [k. 6208- 6210] bowiem z innego materiału dowodowego wyraźnie wynika, że posługiwanie się w praktyce figurantami [T. M., T. K.] przez oskarżonego D. K. (1) i oskarżonego R. K. w działalności gospodarczej było typowe.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu</p>				
<p>3.4.</p>	<p>Nieuwzględnienie przez Sąd, że w pokrzywdzonej spółce brak było jakiegokolwiek procedury przechowywania dokumentów, które ginęły, na co wskazuje fakt braku tak ważnych dokumentów w postaci</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>harmonogramów, które legły u podstaw aktu oskarżenia i wydania wyroku skazującego wobec oskarżonego D. K. (1).</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Brak procedury przechowywania dokumentów w pokrzywdzonej spółce, był na rękę oskarżonym [oczywiście mówimy o tych, wobec którychostało się skazanie], bo to dawało im realne szanse na utajnienie procederu, przy czym ten brak nie prowadził do przyjęcia, że przestępstw nie było.</p> <p>Paradoksalne jest, że ten patologiczny przestępczy proceder, obejmujący wycinek działalności pokrzywdzonego przedsiębiorstwa, miał znamiona trwałości, skoro jego petryfikacja została wzruszona na skutek pojawienia się anonimu, który pochodził od K. D. (2), która pokłóciła się z D. K. (1), z</p>				

<p>którym pozostawała w relacjach nie tylko pracowniczych, który ujawniał szczegóły tej patologii, ale ten brak nie może w żaden sposób ekskulpować żadnego z oskarżonych [z wyłączeniem tych uniewinnionych]. O tych relacjach i anonimie mówi chociażby M. A., K. B., a o zgłaszaniu nieprawidłowości mówi T. malec, która poznała w rozmowie telefonicznej właśnie K. D. (2).</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3-5.</p>	<p>Naruszenie art. 201 kpk poprzez uznanie opinii biegłej M. K. (1) z zakresu księgowość za pełną,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>jasną, nie zawierającą błędów logicznych, mimo, iż opinia jest lakoniczna i niepełna, nie odpowiada wymogom art. 200 kpk, bowiem biegła faktycznie nie dokonała analizy całego materiału dowodowego, a jedynie przekopiowała ustalenia komisji powołanej przez (...) -Logistyka sp. z o.o., w przeciwnym wypadku zauważyłaby błędy w zapisach w książce wjazdu i wyjazdu, jak również wiedziałaby, że część harmonogramów przedłożonych przez (...) -Logistyka sp. z o.o., nie są tymi, które były harmonogramami ostatecznymi w dacie wykonywania zlecenia, i weryfikacji faktur sporządzonych przez przewoźników przez oskarżonego, gdyż w późniejszym terminie zostały dodrukowywane.</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Odnośnie opinii biegłej M. K. (1) i naruszenie art. 201 k.p.k. nie wykazano na czym miałyby polegać jej niejasność, z pewnością nie można takiej wady dopatrywać się w tempie sporządzenia tej opinii. Słusznie, że ona [opinia] opierała się na materiałach komisji kontrolnej, powołanej przez pokrzywdzony podmiot, przy czym zbędne było odwoływanie się w sposób szerszy do działalności pokrzywdzonego podmiotu, a więc do całej skali jego działalności, w zakresie realizacji usług transportowych, nawet trudno racjonalnie wyjaśnić czemu miałyby to służyć. Z pewnością taka inicjatywa dowodowa zmierzała do ewidentnie zbędnego przedłużenia prowadzonego postępowania karnego, finalnie prowadziły to do utraty wyrazistości sedna sprawy. Błędy pojawiły się w oparciu o dokumenty

przedłożone przez Z. P., które wskazywały, że określone transporty miały miejsce. Kiedy biegła z zakresu księgowości, księgowości i rachunkowości, jako wykonanie postanowienia Sądu meriti z (...) r. [k. 6934] sporządzała opinie (...) r. [k. 7073- 7104] dysponowała ona już tymi dokumentami, które ten oskarżony przedłożył, pismem z (...) r. [k. 5944 wraz z załącznikami], co powielił pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego pismem z (...) r., jako wykonanie polecenia sądu I instancji [k. 6103- z załącznikami], co sąd I instancji słusznie uwzględnił w swoich ustaleniach faktycznych, a następnie w rozstrzygnięciu, co świadczy o właściwej metodyce i dążeniu do obiektywnej prawdy. Opinia jest pełna nie ogranicza się do wskazania faktur ale poddane zostały one pełnej analizie, zwłaszcza poprzez wskazanie, jakie okoliczności, decydowały o tym, że należało daną

fakturę zaliczyć, do tych, które obrazują zdarzenia gospodarcze [w postaci wykonanych usług transportowych], które jednak nie miały miejsca, zwłaszcza wysuwają się na pierwszy plan stwierdzone braki wyjazdu towarów z danego zakładu, co o tyle jest jasne albowiem żaden z oskarżonych nie miał możliwości wpłynięcia na pracowników ochrony, którzy te wjazdy/ wjazdy odnotowywali.

Cenne są zeznania E. P. (2) głównej księgowej (...) Logistyka Sp. z o.o. [z rozprawy z (...) r. ,k. 6063]. Jej zeznania są o tyle cenne, że odtworzyła w jaki sposób pracowała komisja [w praktyce mieszanej z (...) S.A i (...) – Logistyka Sp. z o.o.] jaki był zakres prac, jakie kwestie wyjaśniano, na jakim poziomie, z jakich materiałów źródłowych skorzystano, jakie były konkluzje i jaka metodykę wybrano prowadzącą do określonych wniosków, w tym wyliczeń. W

konkluzji słusznie i logicznie, a tym samym przekonywująco i miarodajnie, komisja wskazała, że „jeżeli (...) S.A. stwierdził, że nie ma karty [[drogowej-przypisek sądu II instancji] i nie ma wyjazdów na bramie, to uznawaliśmy, że ten transport się nie odbył” [k. 6066]. ..., w oparciu o zestawienia” [k. 6066v]. „na dzień dzisiejszy komisja sprawdziła wszystkie wjazdy i wyjazdy i przepustki, więc ustalenia te nie budzą wątpliwości” [k. 6068]. Tym samym, nie ma znaczenie kwestia ewentualnego braku innych dokumentów, w tym w oryginale, a mających być powiązane z tymi wjazdami i wyjazdami i przepustkami jako formalne [dokumentacyjne] zobrazowanie określonego zlecenia [usługi transportowej], mającego pierwotnie wynikać z harmonogramu, za co miała nastąpić płatność w oparciu o fakturę VAT i związane z nią

inne dokumenty.
Konkludując: jest faktura, ale nie ma odnotowanego wjazdu i wyjazdu i ewentualnej przepustki to nie doszło do realizacji danego transportu, który miał wynikać właśnie z faktury VAT przedłożonej do płatności.

Błędy w książce wyjazdów były ale zostały one ujawnione przez oskarżonego Z. P., co nie znaczy, że wszelkie zapisy w tej książce są zapisami błędnymi. Trzeba wnioskować, że gdyby były błędy w książce wyjazdów odnosząc się do usług transportowych realizowanych przez (...), G. T. M.”, to błędy byłyby ujawnione w oparciu o dokumenty pochodzące od tych podmiotów gospodarczych, co miało miejsce w przypadku przypadku działalności Z. P..

Zaniechanie przedłożenia przez innych oskarżonych dokumentów, wskazujących, że określone transporty jednak zostały wykonane, nie było realizacją ich prawa

do obrony i zwłaszcza w zakresie braku obowiązku dowodzenia swojej niewinności [art. 74§1 k.p.k.] ale był to efekt, że takich dokumentów nie ma bo transportów nie było.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.6.	Naruszenie art. 410 kpk poprzez pominięcie przy ocenie dowodów tak istotnych dokumentów jak wz, które według prezesa pokrzywdzonej spółki, potwierdzały doręczenie towaru.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny		
<p>Kwestia dokumentów „wz”, które miały potwierdzać doręczenie towarów ma wtórny charakter, skoro odnośnie zakwestionowanych transportów, nie ma w odniesieniu do nich odpowiednich adnotacji wjazdów i wyjazdów dokonywanych przez dział [pracowników] ochrony. Nie ma podstaw merytorycznych aby uznawać, że ustalenia [efekty] pracy komisji powołanej przez pokrzywdzony podmiot gospodarczy były ustaleniami błędnymi, a więc jej wnioski nie miały oparcia w materiale źródłowym [chodzi o raporty z (...)r., k. 587- 623, z (...) r., k. 624- 724, z (...) r., k. 725- 921, z (...) r., k. 6103- 6165].</p> <p>Trzeba kategorycznie wskazać, że nie ma żadnych obiektywnych przesłanek nakazujących przyjąć, że jej</p>		

[komisji] działania miały zmierzać do wytworzenia fałszywych materiałów, które miały pogrążyć akurat właśnie oskarżonych pracujących w tym podmiocie gospodarczym albo współpracujących z nim. Spółka (...) S.A. [oraz (...) - Logistyka Sp. z o.o. jako podmiot powiązany] jest zbyt dużym podmiotem gospodarczym, aby przyjąć, że kosztem oskarżonych chce bezpodstawnie wzbogacić się, tym bardziej, że jako podmiot giełdowy [notowany na Gieldzie Papierów Wartościowych w W.] nie może pozwolić sobie na działania, które wystawiałyby na szwank jego reputację, mogącą wskazywać, że kreuje fałszywe dowody.

Rzetelność pracy komisji potwierdzili jej członkowie: K. S. (1) zeznania z (...) r., k. 6335- w uzasadnieniu wpisano S.], L. S. [zeznania z rozprawy z (...) r., k. 6289], A. P. (1) [zeznania z przesłuchania w drodze pomocy

prawnej przed
Sądem Rejonowym
w Sokołowie
Podlaskim], A. P. (2)
[zeznania z rozprawy
z (...) r., k. 6286],
T. Z. [zeznania z
(...) r., k. 4330, z
rozprawy z (...) r., k.
6074].

Przyjmując
hipotetycznie
wariant, że praca
komisji poświadcza
nieprawdę, w
interesie
pokrzywdzonej
Spółki, członkowie
tej komisji musieliby
być do tego przez
kogoś namówieni,
przecież nie sposób
przyjąć, że
ewentualną
nieprawdę
podawaliby sami
z siebie, podając
nieprawdę narażali
siebie na
odpowiedzialność
karną w tym za
składanie fałszywych
zeznań. Co więcej,
zachodziłaby
konieczność
wygenerowania
fałszywego
materiału
źródłowego, co ktoś
musiałby to fizycznie
wytworzyć. Jak
widać wymagałoby
to zaangażowania
wielu osób, które
musiałyby podjąć
różnorodne
czynności, co,
zachowując zdrowy

rozsądek, po prostu jest niemożliwe.

O elastyczności pracy tej komisji i dążeniu do uczciwego wyjaśnienia ewentualnych nadużyć i jej skali ukazujący konkretny uszczerbek majątkowy wskazują zeznania E. P. (2)-główniej księgowej (...) Logistyka Sp. z o.o., które złożyła na rozprawie (...) r., k. 6063,] w których wskazała, że w efekcie pisma Z. P., który wskazywał, że pewne trasy wykonał, doszło do korekty sprawozdania z pracy komisji i jej ostatecznych wyliczeń.

Co cenne wyniki prac tej wewnętrznej komisji zostały zweryfikowane przez biegłą M. K. (1) w opinii z (...) r. [k. 7073- 7103], która słusznie z powyższych względów bazowała na efektach pracy tej komisji i również załączonych do raportów dokumentach oraz innych materiałach źródłowych, co potwierdziła w toku przesłuchania na rozprawie (...) r.

[k. 7321- 7327], a sposób przesłuchania jej prezentowany przez zwłaszcza obrońców zmierzał, w sposób bezskuteczny, aby wykazywać, że jej praca opierała się na niepełnych dokumentach, choćby z uwagi na brak dotarcia do dokumentów (...) S.A., archiwów pokrzywdzonego przedsiębiorstwa, odtwarzania paczkowania dokumentów [!], oczekiwanie zweryfikowanie całości dokumentacji [k. 7326], ale jednocześnie logicznie i właściwie wskazała biegła jakimi kryteriami kierowała się przy przyjęciu braku realizacji usług transportowych, głównie chodziło o brak karty [drogowej], brak specyfikacji [harmonogramu], brak adnotacji wjazdów i wyjazdów [k. 7325].

Jednocześnie trzeba zwrócić uwagę, że sąd I instancji, podszedł do sprawy w sposób obiektywny i uwzględnił argumenty

<p>zaprezentowane przez obrońcę oskarżonego Z. P. w piśmie z (...) r. [k. 7365-7367] z załączonym zestawieniem realizacji części usług transportowych objętych podwójnym ryczałtem [k. 7327v] opiewających na 7045,50 zł [k. 7367].</p> <p>Metodyka pracy komisji została potwierdzona zeznaniami jej członków, zwłaszcza w tym wspomnianej E. P. (2), A. O. (1) [zeznania z (...) r. k. 4398, z rozprawy z (...) r., k. 6074], P. P. [zeznania z rozprawy z (...) r., k. 6324], P. S. [zeznania z rozprawy (...) r., k. 6297], L. S. [k. [zeznania z rozprawy (...) r., k. 6289] oraz T. Z. [z (...) r., k. 4330, z rozprawy (...) r., k. 6074], W. J. [zeznania z rozprawy z (...) r., k. 6294], A. P. (2) [zeznania z (...) r., k. 6286], K. S. (2) [zeznania z rozprawy z (...) r., k. 6352].</p>			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie oskarżonego od	# zasadny # częściowo zasadny		

zarzucanych mu czynów	# niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.7.	<p>Apelacja obrońcy oskarżonej K. D. (2)</p> <p>obraza przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez uchybienie przez Sąd I instancji regułom oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie, w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie przyjęcia przez Sąd, iż:</p> <p>oskarżona K. D. (2) w pełni zdawała sobie sprawę z</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

przestępczego
charakteru
procederu
praktykowanego w
(...) - Logistyka Sp.
z o.o. z siedzibą w
S., a w konsekwencji
przyjęcie, iż
oskarżona
obejmowała
zamiarem
bezpośrednim
kierunkowym
popelnienie
przestępstwa,
podczas gdy
powyższe nie sposób
ustalić w oparciu
o zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy, w
szczególności w
oparciu o treść
złożonych przez
oskarżoną wyjaśnień
w toku
postępowania
przygotawczego,
a ponadto przy
jednoczesnym
uwzględnieniu
okoliczności tego
rodzaju, iż
oskarżona K. D. (2)
wszelkie działania w
(...) Logistyka Sp.
z o.o. z siedzibą
w S. dokonywała
pod dyktando D.
K. (1), natomiast
jakikolwiek
wątpliwości
pojawiające się w
świadomości
oskarżonej w
zakresie legalności
działania
współoskarżonych
każdorazowo
weryfikowała u

swoich przełożonych
w
współpracowników
tj. D. K. (1), S. Z.
(1) i P. K. (2), a
ponadto o swoich
podejrzeniach
zawiadomiła osoby
zarządzające (...) Logistyka Sp. z o.o. z
siedzibą w S.;

oskarżona K. D. (2)
przyznała się, na
etapie postępowania
przygotowawczego,
do popełnienia
zarzucanych jej
czynów, podczas
gdy owe przyznanie
się w jakimkolwiek
stopniu nie
koresponduje z
treścią złożonych
przez oskarżoną
wyjaśnień w
przedmiotowej
sprawie, a ponadto z
całkowitym
pominięciem przez
Sąd w ferowanym
wyroku, iż
oskarżona nie była
świadoma treści
przedstawianych jej
zarzutów, działała
pod wpływem
strachu, co znajduje
odzwierciedlenie w
treści wyjaśnień
oskarżonej, z
których wprost
wynika, iż
przyznanie się
oskarżonej do
popełnienia
zarzucanych jej
czynów w żadnym
stopniu nie pokrywa
się z treścią

	złożonych przez oskarżoną wyjaśnień		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
1. A Oskarżona jako pracownik pokrzywdzonego podmiotu, znająca swój zakres uprawnień, a zwłaszcza obowiązków pracowniczych, doskonale wiedziała, że jej czynności są istotnym elementem realizacji czynności spedycyjno-logistyczno-dystrybucyjno-transportowo-finansowych, a co najważniejsze wiedziała, że finałem tych czynności jest transfer finansowy na rzecz określonego podmiotu, który nie wykonał określonych usług transportowych, a więc ten mechanizm jest czytelny ale może być patologiczny, jeżeli określone czynności albo zaniechania będą nierzetelne. Nawet jeżeli przyjąć, że oskarżona wykonywała określone czynności,			

na polecenie innych osób i pod ich nadzorem, w praktyce poświadczające nieprawdę, będąc osobą do tego w wielu wypadkach uprawnioną, nie wyklucza to jej odpowiedzialności karnej, skoro nie działała w stanie jakiegokolwiek przymusu, a zawiadomienie osób zarządzających (...) Logistyka Sp. z o.o. o nieprawidłowościach wpływa na indywidualizację jej odpowiedzialności karnej, co znalazło swój wyraz w rozstrzygnięciu, w tym zakresie obowiązku naprawienia szkody, skoro nie ona była bezpośrednim beneficjentem niesłusznie wypłaconych pieniędzy tytułem wykonanych usług transportowych, które nie miały miejsca.

Nie można zapominać, że tą oskarżoną łączyły z oskarżonym D. K. (1) relacje o charakterze osobistym [prywatnym] wykraczające poza znajomości koleżeńskie,

wytworzone świadczeniem pracy w tym samym miejscu na rzecz tego samego pracodawcy. W chwili czynów oskarżona miała 20 lat a oskarżony D. K. (1) miał wówczas 27 lat i był jej przełożonym i osobą o większym doświadczeniu zawodowym. To determinowało określoną aurę pomiędzy nimi, jak podpowiada doświadczenie życiowe, a więc łatwo było wprowadzić oskarżoną w meandry działalności, która realizowała to czego oczekiwał ten oskarżony, który wykorzystał swoją pozycję zawodową na wielu płaszczyznach.

Oskarżona w swoich wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego, przyznała i opisała na czym polegał proceder, choć jej relacje nie są aż tak bogate, ale uzupełnione innymi dowodami [chodzi o opinie biegłych, prace komisji podmiotu pokrzywdzonego], pozwalają odtworzyć jaka była skala

procederu i w praktyce jak był on realizowany.

Z zeznań T. M. z (...) r. [k. 95-96] wyraźnie wynika, że faktycznie nie zajmowała się ona działalnością gospodarczą [usługami transportowymi], którą rozpoczęła pod wpływem namów zięcia oskarżonego R. K., który w praktyce ją prowadził, mając do tego pełnomocnictwo z (...) r. [pełnomocnictwo z (...) r., k. 1490- 1941, zeznania T. M. z (...) r., k. 1843- 1846], w ramach której nie podpisywała żadnych liczących i różnorodnych dokumentów [zeznania T. M. z (...) r., k. 1948-1949, z (...) r., k. 2039- 2041, z (...) r., k. 2441- 2443, z rozprawy z: (...) r., k. 6192- 6199, (...) r., k. 6845- 6848, zeznania złożone przed Urzędem Skarbowym w K. z: (...) r., k. 6236-6240z (...) r. k. 6230- 6235, (...) r., k. 6227- 6229], z istotnym udziałem oskarżonej J. M. (1) [potwierdzone jej wyjaśnieniami oraz

opiniami biegłego z zakresu badania pisma ręcznego P. L. z: (...) r., k. 6592- 6031], które potwierdził i podtrzymał w toku rozprawy (...) r. [k. 6192- 6199], co nie mogło być przypadkowe, że ta właśnie firma realizowała usługi na rzecz przedsiębiorstwa, w którym pracował oskarżony D. K. (1)-brat oskarżonego R. K.- i w odniesieniu do tych dwóch podmiotów występowały „puste” faktury, które miały odzwierciedlać wykonanie usług transportowych, które w rzeczywistości nie miały miejsca, a oskarżony R. K. doskonale wiedział, że T. M. jest figurantem, w konsekwencji nie ona podpisywała te dokumenty, a zajmować się tym miała oskarżona J. M. (1), która z racji wykształcenia [ma średnie wykształcenie], wieku [w chwili czynów miała ukończone 31 lat] i prowadzenia własnej działalności gospodarczej [protokół wyjaśnień z (...) r., k. 3169-

3174], doskonale wiedziała, że nie może tego czynić za inną osobę. Na marginesie, sposób przesłuchania T. M. na rozprawie (...) r., w kontekście pytań oskarżonych oraz obrońców wskazuje, że była to metoda zmierzająca do wykazania, że T. M. w praktyce była kreatorem dwuznacznych czynności [na przykład- chodzi o trzymanie cysterny na posesji, załatwianie kwestii weterynaryjnych, niejasne kwestie podatkowe], za które powinna odpowiedzieć karnie, przy czym nawet mając zastrzeżenia do jej poziomu dbałości o własne sprawy nie niweluje to odpowiedzialności karnej jej zięcia i jego brata [oskarżonych K.].

Warte odnotowania, jako cenna uwaga, jest, że oskarżona J. M. (1) na mocy wyroku Sądu Rejonowego w (...) Sąd Grodzki w K. z (...) r. [sygn.. akt (...) została skazana na karę grzywny za podrabianie podpisów innych osób, co zrobiła

(...) r. [k. 403], a więc to również wykazuje, że w zakresie fałszowania podpisów na tych licznych i różnorodnych dokumentach, mających pochodzić z firmy (...), nie działała ta oskarżona w jakimkolwiek błędzie i doskonale wiedziała, że podpisywanie się za kogoś jest niezgodne z prawem, za co grożą określone konsekwencje prawne o karnym charakterze.

Brak wiedzy T. M. o skali działalności gospodarczej prowadzonej pod jej nazwiskiem, co jest klasycznym przykładem firmanctwa, a więc polegającej na działaniu jednej osoby pod szyldem innej osoby – w celu zatajenia osoby faktycznie prowadzącej działalność, nie jest zaskoczeniem. Ewidentnie oskarżeni powiązani bezpośrednio z tą działalnością nie chcieli ujawniać skali dzielności, metod jakimi się posłużyli, albowiem mogło to grozić ujawnieniem i podjęciem kroków

przez T. M. zmierzających do jej zaprzestania, a być może i ujawnienia jej.

Nie jest rzeczą odosobnioną, że w przypadku przestępstwoszustw” sprawcy podejmują wiele czynności zmierzających do zatarcia śladów działalności lub podejmują kroki w celu wykazania, że ich działalność miała pozory legalności. Temu służą często składane przez nich wyjaśnienia, mające wykluczać ich udział w zdarzeniu lub mające do kreowania innego wydźwięku podejmowanych zachowań. Niemniej doświadczenie życiowe [bardziej trzeba nazywać to jako zdrowy rozsądek] jednoznacznie podpowiada, że nie był przypadkowy taki mechanizmrealizacji” tych pustych faktur, w co zamieszani były osoby powiązane z tym oskarżonym i to na poziomie rodzinnym albo bliskim towarzysko. Najcenniejsze jest, że z tych zeznań wynika, że rozmawiała

telefonicznie z oskarżoną, która poinformowała ją, że „R. i jego brat D. K. (1) okradają moją firmę i firmę (...).

1. B.

Oskarżona przyznała się, znała treść zarzutów, który ogłoszono względem niej, a więc nie można zgodzić się, że nie widziała o czym ma ewentualnie mówić składając wyjaśnienia w charakterze podejrzanej. Nie można zgodzić się, że jej supozycje nie korespondują z jej oświadczeniem o przyznaniu się do postawionych jej zarzutów. Z treści jej wyjaśnień wynika jaka była jej rola, jaka rola była innych sposób zamieszanych w ten proceder, wskazując jaki był jego mechanizm. To, że pomniejszała swoją rolę, nie dziwi oraz nie zaskakuje, jest to wręcz naturalne zachowanie, uzasadnione stanem obawy o swoją przyszłość z uwagi na grożącą jej odpowiedzialność karną, która mogła się w jej wyobrażeniu jawić jako realna skoro w

zarzutach mowa o wyłudzeniu [oszukaniu] pracodawcy na kilkaset tysięcy złotych, w długim okresie czasu.				
Wniosek				
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu				
3.8.	obraza przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji w której oskarżona swoim zachowaniem spełniła łącznie przesłanki przewidziane tymże przepisem, nakładające na Sąd obowiązek nadzwyczajnego złagodzenia kary;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut naruszenia przez sąd I instancji art. 60§3 k.k., a więc apelujący widzi konieczność [obowiązek] zastosowania wobec tej oskarżonej instytucji „małego świadka koronnego”, zaskakuje w sytuacji kiedy sam zauważa, że jej [oskarżonej] przyznanie nie ma korespondować ze złożonymi przez nią wyjaśnieniami, choć przyznanie się do postawionych zarzutów nie jest warunkiem koniecznym do zastosowania tej instytucji. Cenna jest analiza postawy samej oskarżonej na przestrzeni całego postępowania karnego, więc w fazie postępowania przygotowawczego oraz procesu, aby wykazać, że z tej instytucji nie można absolutnie skorzystać.</p> <p>W toku postępowania przygotowawczego była ona przesłuchana w charakterze podejrzanej: (...) r.</p>		

[k. 3461- 3472] przedstawiono jej zarzut z (...) (...). [k. 3431- 3434]. W toku tego przesłuchania jednoznacznie wskazała, że treść zarzutu z (...) r. zrozumiała i przyznała się do niego, który w swojej treści co do zasady [mechanizmu podjętych działań, przedmiotu (naruszonych dóbr chronionych prawem) i jego skutku oraz składu personalnego] odpowiada zarzutowi wskazanemu w akcie oskarżenia, z tą różnicą, że okres jej dzielności miał być od (...) r. odnosił się do zdarzeń powiązanych z (...), w formie dokonania i usiłowania. Oskarżona jako osoba z wyższym wykształceniem, trudno przyjąć, że nie wiedziała co jej przedstawiono i czego dotyczył zarzut, a z pewnością nie mogło to być zaskoczeniem albowiem postępowanie trwało już od kilkunastu miesięcy, co musiało dotrzeć do niej z racji tego, że wcześniej były już słuchane osoby znanej jej, jak i prowadzono inne

czynności dowodowe, w małej miejscowości, co implikowało, że wydzwięk postępowania był nietuzinkowy i powszechny. W czasie tej czynności wskazała ona jakie były procedury i obieg dokumentów, sama wskazała, że część faktur dotyczyła usług wykonanych przez J. M. (1) i T. M., które otrzymał od tych osób na korytarzu D. K. (1). Procedura zaczynała się od otrzymywania harmonogramów, z którymi musiały być skorelowane karty drogowe wraz z fakturami. Widziała nieprawidłowości, które zgłaszała, D. K. (1) i M. M., a oni odsyłali ją do S. Z. (1) lub P. K. (2) [obecnie Ł.]. Z wyjaśnień oskarżonej K. D. (2) – nie wynika, że poza wystawianiem harmonogramów przez pracowników (...) S.A., a więc S. Z. (1) i P. K. (2) i nieścisłościami w zakresie wagi, palety, nie było trasy, na której wykonanie otrzymała fakturę VAT i kartę drogową, a ona nie została wykonana. Oni wyjaśniali [Z.

i K.], że z uwagi na późną godzinę zgłoszenia nie zostały zapisane w harmonogramie ale trasa [usługa] została zrealizowana.

Wiedziała, że D. K. (1) w praktyce przez podstawione osoby prowadzi działalność gospodarczą – usługi transportowe – realizowane na rzecz pokrzywdzonego podmiotu przez podstawione osoby J. M. (2) i później T. M., bowiem pracowników S. – Logistyka

obowiązywał zakaz świadczenia usług transportowych dla pracodawcy, D. K. (1), aby obejść ten zakaz zarejestrował firmę na J. M. (1), a później T. M., w ich imieniu działali D. K. (1) i jego brat R. K., który przedstawiał się jako R. M., tj. mąż J. M. (1) (k. 3465), oskarżona podała też, że faktury firm (...) otrzymywała od D. K. (1) (k. 3463-3464), działała pod dyktando D. K. (1) (k. 3466), który wskazywał jakie konkretnie trasy obsługi firma (...), Z. P. i T. K., odnośnie innych przewoźników miała dowolny wybór tras,

ponadto faktury firm (...) przynosili D. K. (1) albo J. M. (1), według relacji oskarżonej, gdy wykonywała zadania dyspozytora to dość często (raz w tygodniu) telefonował do niej S. Z. (1) wskazując jej, aby uwzględniała oczekiwania przewoźnika Z. P., w jej ocenie relacje tych oskarżonych były zażyłe, podobne stanowisko co do Z. P. prezentował D. K. (1) (k. 3468). Następnie awansowała do funkcji dyspozytora i wtedy działała pod dyktando D. K. (1), będącego kierownikiem oddziału w K., pojawiły się dodatkowe kursy poza harmonogramem, a D. K. (1) potwierdzał wykonanie tych usług, odsyłając do S. Z. (1) lub P. K. (2) [aktualnie Ł.], chciała o tych nieprawidłowościach [„oszukuje firmę, wyprowadza z niej pieniądze] rozmawiać z przełożonymi, ale w rozmowie z nimi o nich nie powiedziała, jedynie powiedziała o złym traktowaniu jej przez D. K. (1), nie zdarzyło się

jej aby rozliczyła fakturę VAT bez karty drogowej, co najwyżej była ona dostarczana później, a w przypadku braku tego, następowała korekta w następnym miesiącu, nie domyślała się, że w harmonogramach są dopisywane fikcyjne zlecenia, a nieprawidłowości wyjaśniała z S. Z. (1) i P. K. (2) [aktualnie Ł.], którzy sporządzali harmonogramy, żadnej korzyści majątkowej nie odniosła. Wskazała, że fakturzystka po otrzymaniu faktury VAT od przewoźnika potwierdzała to podpisem rubryce, sprawdzono to pod względem merytorycznym i rachunkowym”, czyniło to domniemanie, że ta osoba sprawdziła, że usługa została zlecona, co wynikało z harmonogramu i wykonana co wynikało z zostało potwierdzone w karcie drogowej, co następnie także weryfikować miał dyspozytor lub kierownik. Praktyka była zupełnie inna a więc dyspozytor lub kierownik otrzymywali plik

faktur i podpisywali je in blaco czyli bez zapoznawania się z harmonogramem wysyłek i kartami drogowymi [k. 3461-3472 z (...) r.].

Specjalnie dokładnie wskazano, jakie były supozycje tej oskarżonej aby unaocznic jaki był jej przekaz względem tego co jej wówczas zarzucono. Już z tych wyjaśnień wynika, że ukrywała swoją działalność, jej skalę [co najważniejsze istotę] oraz rolę jaką odgrywała, przy jednoczesnej świadomości, że wyprowadzane są pieniądze z firmy, o czym wiedzieli oskarżony jako główny inspirator D. K. (1) oraz ona sama jako osoba zaufana z racji tych wielopłaszczyznowych relacji z tym oskarżonym. Natomiast z tych relacji mogło wynikać jednoznacznie, że ten ostatni prowadzi działalność gospodarczą przez podstawione osoby, które ewidentnie faworyzował, wykorzystując swoją pozycję zawodową u pokrzywdzonego – jako pracodawcy, ale nie ma w

tym przekazanie informacji, że chodziło w praktyce o „legendowanie” fikcyjnych zdarzeń gospodarczych [usług transportowych], za które wypłacane są pieniądze.

W toku kolejnego przesłuchania, które miało miejsce również (...) r. [k. 3473- 3477], wskazała po okazaniu odpowiednich dokumentów [faktury VAT], które ona podpisała, a które inne osoby, i na ile to rozpoznała.

W toku kolejnego przesłuchania w charakterze podejrzanej (...) r. [k. 3874- 3877] rozpoznała D. K. (1) [miało chodzić o R.], który przez telefon przedstawiał się jako R. M..

W toku kolejnego przesłuchania w charakterze podejrzanej (...) r. [k. 3914- 3917] podała, że miała kontakty seksualne z D. K. (1) i podobne relacje łączyły również S. Z. (1) z P. Ł. wówczas K. (k. 3916).

W toku przesłuchania (...) r. [k. 4324- 4327]

podawała, że oni (S. Z. i P. K.) z pewnością brali udział w przedmiotowym procederze (k. 4326), gdy powzięła jakąś wątpliwość co do faktu wykonania usługi to zgłaszała te wątpliwości D. K. (1), który kazał jej wstrzymać się z pracą, że wyjaśni te wątpliwości z S. Z. (1) lub P. K. (2) albo kazał im do nich osobiście dzwonić. W sytuacji kiedy D. K. (1) do nich dzwonił to któryś z nich potwierdzał fakt wykonania danej usługi transportowej albo prostował różne dane z harmonogramu, zazwyczaj przesyłali uzupełnione harmonogramy. Kiedy sama do nich dzwoniła to natychmiast potwierdzali lub później potwierdzali fakt wykonania usługi. Niekiedy fakt wykonania usługi transportowej potwierdzał jej D. K. (1).

Na rozprawie (...) r. [k. 5657- 5660] nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i odmówiła złożenia wyjaśnień i nie odpowiadała na pytania,

podtrzymując wcześniej złożone wyjaśnienia.

Analizując jej postawę, trzeba wskazać, że była ona zmienna i koniunkturalna, w konsekwencji nie wypełniała ona znamion art. 60§3 k.k., a więc nie odnosiła się ona do wszystkich osób zamieszanych w proceder ani nie ujawniała jego istotnych okoliczności.

O tyle jest istotny wniosek z tych wyjaśnień, który wskazuje, że w tym mechanizmie występuje oskarżony D. K. (1) i na nim opierało się „legendowanie” usług co sam czynił albo rozmawiał o tym z S. Z. (1) lub P. K. (2), a oni potwierdzali konieczność wpisania danej dodatkowej trasy do danego harmonogramu, które sami uprzednio sporządzali za dany dzień. Wyłączają się powiązania z nim oskarżonego R. K. i osób, które prowadziły działalność gospodarczą w praktyce na jego

rzecz [oskarżonego D. K. (1)]. Przy czym, z tych supozycji nie wynika, czy potwierdzenie wykonanej trasy przez S. Z. (1) i P. K. (2) odnosiło się do fikcyjnej usługi, czy też nie, skoro jak wynika z zeznań innych pracowników (...) Logistyka Sp. z o.o. wynika, że takie dopisywanie do harmonogramów, a więc tras i dostaw towarów, już po jego sporządzeniu było częstą praktyką wymuszoną opóźnionymi zgłoszeniami zakupów wyrobów lut transportów żywca od kontrahentów (...) S.A., co rodzi określoną wątpliwość w odniesieniu do tych dwóch oskarżonych, których sąd II instancji uniewinnił. Niemiej, analiza wyjaśnień oskarżonej K. D. (2) prowadzi do wniosku [wskazanego przez sąd I instancji], iż w popełnieniu przestępstw na szkodę spółki (...) brali udział z jednej strony pracownicy tej spółki – (...) i sama oskarżona (jeżeli nawet działała pod dyktando tego

<p>pierwszego to w pełni zdawała sobie sprawę z przestępczego charakteru tej działalności i obejmowała zamiarem bezpośrednim kierunkowym popełnienie przestępstwa, nawet jeżeli sama nie osiągnęła korzyści majątkowej to osiągnęli ją inni sprawcy – art. 115§4 k.k.), a z drugiej strony przewoźnicy – J. M. (1), Z. P. i R. K., występujący w imieniu firmy (...).</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu</p>				
<p>3.9.</p>	<p>rażąca niewspółmierność orzeczonej w pkt 4 wyroku przez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

orzeczenie wobec oskarżonej K. D. (2) kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd warunkowo zawiesił w pkt 5 zaskarżonego wyroku oraz kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych skutkiem niezastosowania wobec oskarżonej, przy przyjęciu w procesie wyrokowania w przedmiotowej sprawie okoliczności łagodzących zachodzących po stronie oskarżonej, w szczególności okoliczności, iż oskarżona ujawniła wobec organu powołanego do ścigania przestępstw istotne informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia, instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, o której mowa w art. 60 § 3 k.k. poprzez wymiarzenie wobec oskarżonej kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. kary

niezasadny

	<p>pozbawienia wolności w wymiarze poniżej 1 roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania albo kary łagodniejszego rodzaju w postaci grzywny, która to kara w niniejszym przypadku byłaby w pełni adekwatna oraz wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów postępowania karnego, w tym przede wszystkim zapobieżeniu powrotowi na drogę przestępstwa</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W efekcie skoro nie ma żadnych przesłanek do zastosowania wobec tej oskarżonej art. 60 k.k. nie ma jakichkolwiek powodów dywagowania czy orzeczona kara wobec niej jest zbyt surowa, a trzeba stwierdzić, że jest adekwatna do stopnia społecznej ich szkodliwości, uwzględnia wszelkie okoliczności, czas działania, różnorodność działań i co za</p>				

tym idzie godzenie w różne dobra chronione prawem.			
Wniosek			
O zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. poniżej 1 roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania albo grzywny.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek niezasadny z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.10.	Apelacja obrońcy oskarżonej P. Ł. z domu K. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez błędne i dowolne przyjęcie, iż oskarżona wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1), R. K., J. M. (1), Z. P., K. D. (1) i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>S. Z. (1) wprowadziła w błąd kierownictwo firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. co do okoliczności rzeczywistego wykonania przez jej usługobiorców usług transportowych, faktycznie świadomie przyjęła poświadczające nieprawdę, podrobione lub przerobione dokumenty i w ten sposób doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Trzeba wskazać, że uwagi odnoszące się do tej apelacji tej oskarżonej, w trybie art. 435 k.p.k. odnoszą się do także oskarżonego S. Z. (1), którego obrońca nie wywiódł apelacji.</p> <p>Zarzut okazał się częściowo zasadny, który sprowadzał się do błędnego przyjęcia przez sąd I instancji, że ta oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi i wprowadziła w błąd</p>				

kierownictwo firmy (...) Sp. z o.o., co do wykonanych usług transportowych, a bardziej ich niewykonania.

Jednocześnie trzeba wskazać, że będzie to wyjaśnienie dlaczego sąd II instancji tych dwóch oskarżonych uniewinnił, co z pewnością interesuje oskarżyciela publicznego oraz oskarżyciela posiłkowego (...) Logistyka Sp. z o.o.

Na wstępie trzeba przypomnieć, że ci dwaj oskarżeni pracowali w przedsiębiorstwie (...) S.A., które współpracowało z „S. - Logistyka Sp. o.o. W efekcie co działa się w ramach działalności (...) Logistyka Sp. z o.o. nie mieli pełnej wiedzy, a w rzeczywistości konkretnie proces, w tym dowody przeprowadzone w jego toku takiego przekonania [pewności] nie dają, co słusznie zauważa obrońca tej oskarżonej.

W praktyce ustalenia faktyczne, poczynione przez

<p>sąd I instancji, które mają wskazywać, że ta oskarżona i ten oskarżony, jako pracownicy wskazanego podmiotu, w sposób świadomy wspólnie z innymi osobami oszukiwali inny podmiot w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykonując określone działania, poświadczające nieprawdę, jest ustaleniem na poziomie spekulacji, arbitralnym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Pojawiły się wątpliwości, których nie dało się</p>		

<p>wyjaśnić, które należało rozstrzygać na korzyść oskarżonej P. Ł. i oskarżonego S. Z. (1), co wykazano odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji obrońcy tej oskarżonej.</p>				
<p>3.11.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, w szczególności art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk poprzez oparcie rozstrzygnięć na nieprawdziwych ustaleniach faktycznych, subiektywne uwzględnienie jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonej, rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej, dowolną ocenę dowodów, a zwłaszcza m. in. wyjaśnień P. Ł. i K. D. (1), protokołów komisji kontrolnych pokrzywdzonego, zeznań świadków M. A., K. B., E. P. (2), A. O. (1), opinii biegłej M. K. (1).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>W zasadzie oba zarzuty są ze sobą powiązane, albowiem błędy procesowe, zwłaszcza w kontekście niewłaściwej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w rezultacie prowadzą do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych, z których ma wynikać, że oskarżona P. Ł. i oskarżony S. Z. (1), byli osobami, które współdziałały w wyłudzeniu pieniędzy od pokrzywdzonego podmiotu.</p> <p>Rzeczywiście te dwie osoby, wskazywały, na tworzonych harmonogramach jako pracownicy (...) S.A. konieczność wykonania określonych tras i w tym pakiecie koniecznych do wykonania tras dostaw towarów lub ich przewiezienia do wskazanych odbiorców, były trasy, a co się z tym wiąże, usługi transportowe do wykonania, które w rzeczywistości nie były zrealizowane, które były podstawą</p>		

do dokonania niezależnych wypłat wynagrodzeń z nie.

Sam fakt zaistnienia takich zdarzeń, a więc wystąpienie skutku w postaci nienależnych wypłat za usługi, które w rzeczywistości nie wykonano, nie prowadzi automatycznie do przyjęcia, że ci oskarżeni mieli tego pełną świadomość.

W tym miejscu trzeba przypomnieć, że Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jest spółką „córką” spółki (...) S.A. z siedzibą w S.. Przedmiotem działalności (...) - LOGISTYKA Sp. z o.o. jest m.in. świadczenie usług transportowych. Na rzecz (...) S.A. organizuje ona transport żywcem od producenta do zakładów mięsnych zleceńodawcy oraz transport gotowych wyrobów wytworzonych w tychże zakładach do odbiorców hurtowych i detalicznych, latach(...) (...) S.A. posiadała sześć Oddziałów: w J., K., R. S., D. i C..

W zakresie realizacji tych zleceń [wykonania usług transportowych] procedura logistyczna przedstawiała się następująco:

1. Przyjęcie konkretnego zamówienia przez pracowników działu handlowego (...) S.A. poszczególnych oddziałach. W tym przypadku w K. i R.. Zamówienia były składane przez odbiorców detalicznych albo hurtownie, i dotyczyły wyrobów gotowych. Dodatków zamówienia składały poszczególne Oddziały na żywiec.

2. Na podstawie uzyskanych zamówień, logistycy zatrudnieni w (...) S.A. w K. i R. sporządzali w systemie komputerowym dzienny harmonogram transportu. Każde zlecenie miało przypisany m.in. numer trasy, odbiorcę, awizację, odbiorcę z innych oddziałów, godzinę podstawienia, wyjazdu, „realizacja waga netto”, „realizacja waga

brutto", ilość palet,
godzinę odjazdu.

**Po ok. godz.
15 dodatkowe
zamówienia**

**logistycy mogli
dopisywać
jedynie ręcznie**

[podkreślanie sądu
II instancji].

3. W kolejnym
etapie w/w
harmonogram został
przekazany
pracownikom (...) - LOGISTYKA Sp.
z o.o. tzw.
dyspozytorom,
którzy ustalali
przewoźnika
mającego
zrealizować
konkretne zlecenie.
Dyspozytorzy
wysyłali zamówienia
na transport do
poszczególnych
przewoźników
(mailowo lub
telefonicznie) z
podaniem
dokładnego numeru
zlecenia, odbiorcy,
kontrahentów i
trasy, oraz wpisywali
nazwę przewoźnika,
a także numer
rejestracyjny
samochodu.

4. Kopia
wypełnionego
dziennego
harmonogramu była
przekazywana
pracownikom
ochrony,
znajdującym się
przy bramach

wjazdowych do
poszczególnych
Oddziałów. Ochrona
weryfikowała czy
wjeżdżający na teren
zakładu pracy pojazd
wjeżdża na
podstawie
przekazanego
harmonogramu,
odnotowując datę
i godzinę wjazdu,
oraz datę i godzinę
wyjazdu danego
pojazdu.

5. Po sprawdzeniu
przez pracowników
ochrony, przewoźnik
podjeżdżał do
magazynu celem
załadunku towaru.
Wtedy też odbierał
od tzw. mistrza
magazynu wszystkie
dokumenty
niezbędne do
realizacji zlecenia
tj. m.in. dokument
WZ. Na formularzu
karty drogowej tzw.
dokumentu najmu
pojazdu, przewoźnik
wpisywał trasę
przewozu,
potwierdzał przyjęty
towar wraz z
pojemnikami, oraz
wpisywał nazwę
odbiorców.
Następnie
przewoźnik
opuszczał teren
Oddziału. Przy
bramie pracownicy
ochrony
odnotowywali datę i
godzinę wyjazdu.

6. Dostarczając towar odbiorcom, przewoźnik obowiązany był otrzymać potwierdzenie dostarczenia towaru poprzez stosowną adnotację na karcie drogowej oraz pieczętkę odbiorcy.

7. Po wykonanym zleceniu przewoźnik miał za zadanie przekazać fakturę VAT wraz z wypełnioną kartą drogową do działu logistyki w danym Oddziale.

Dyspozytor weryfikował treść przekazanych dokumentów pod względem merytorycznym tj. m.in. poprawną ilość kilometrów, rozpisanie kilometrów między punktami dostaw, wagę wjazdową, poprawność zapisu numeru zlecenia transportowego, wpis numeru rejestracyjnego samochodu, nazwisko kierowcy, pieczętkę firmy, ilość pojemników, godziny potwierdzające wjazd oraz wyjazd z oddziału, oraz podstawienie i odjazd z magazynu ekspedycji,

poprawność stawki transportowej oraz dodatków. Po dokonaniu weryfikacji dyspozytor przekazywał dokumenty do fakturzysty, który ponownie sprawdzał dokumenty w powyższym zakresie, potwierdzając podpisem poprawność usług. Zweryfikowana faktura podlegała wprowadzeniu przez fakturzystę do systemu księgowego. Numer konkretnego zlecenia transportowego powinien się zgadzać z harmonogramem, wpisem w systemie komputerowym oraz powinien być powtórzony przez przewoźnika na fakturze VAT. Fakturzysta dokonując zaksięgowania każdej faktury VAT w systemie komputerowym księgował ją pod konkretne zlecenie. Fakturzysta miał możliwość dodania do systemu księgowego nowego numeru zlecenia, lecz nie powinien go wprowadzać do harmonogramu zleceń. Następnie faktura przewoźnika

trafiała do kierownika logistyki, który sprawdzał poprawność wykonanego zlecenia, potwierdzając to własnoręcznym podpisem. Następnie dokumenty przekazywane były do księgowości w celu sprawdzenia ich pod względem rachunkowym i opatrzenia podpisem księgowego. Ostatecznie fakturę do zapłaty akceptował Zarząd (...) Sp. z o.o.

Celowo tę procedurę, w oparciu o dowody, w tym o opinię biegłej M. K. (1), przytoczono [odtworzono] aby unaocznić, że oskarżona P. Ł. i S. Z. (1) wykonywali konkretne czynności na początku wypełnienia całości tej procedury, a więc sporządzali harmonogramy. Te harmonogramy ich powstanie, zasadniczo były sporządzone do określonego czasu [godziny] i w określonej formie [komputerowej], przy czym miały miejsce odstępstwa

od tych zasad, co eksponuje wspomniana biegła, jak również wynika to z licznych dowodów o charakterze osobowym, które przybierały postać odręczyń „dopisków” na tych wcześniej sporządzonych harmonogramach, przy czym co ważne te „dopiski” w praktyce odbywały się na poziomie (...) S.A., jak i na poziomie (...) Logistyka Sp. z o.o. Tym samym, należy uznać, że samo sporządzenie ręcznego „dopisku” na tym dokumencie nie tworzyło stanu, który należałoby uznać, że mamy do czynienia z kreowaniem zdarzeń, które w rzeczywistości nie miały miejsca, w postaci wskazania usługi [fikcyjnej], za którą w sposób nienależny należy zapłacić.

Punktem wyjścia w weryfikacji czy faktycznie doszło do wykonania danej usługi transportowej przez konkretnego przewoźnika, były faktury przychodowe wystawione przez spółkę (...) Sp. z o.o.

na rzecz spółki (...) S.A. za wykonanie konkretnego zlecenia. Pod daną fakturą winny znajdować się faktury kosztowe (faktury danych przewoźników) wraz z kartą drogową potwierdzającą wykonanie danej usługi transportowej. Takich dokumentów jak np. WZ czy przepustki przewoźników (...) -LOGISTYKA Sp. z o.o. nie posiada. W posiadaniu takich dokumentów jest jedynie (...) S.A. Kolejnym krokiem była weryfikacja tras z harmonogramami, a następnie z ewidencją wjazdów i wyjazdów załączoną do akt sprawy.

Co ważne, dla wiarygodności wyjaśnień tych oskarżonych, o tych odstępstwach, poza tymi oskarżonymi [P. Ł. z domu K. i S. Z. (1)] mówią także pracownicy, którzy razem pracowali z oskarżoną K. D. (1) i D. K. (1).

O nieprawidłowości zeznaje A. P. (3) [zeznania z (...) r., k. 479- 481, z rozprawy z (...) r., k. 6053], która

wskazała, że czasami próbowała uzyskać karty drogowe gdy ich brakowało, ... „ja potwierdzałam faktury dostarczone do naszej firmy, ale nie miałam wątpliwości, że dana usługa wykazana w fakturze została wykonana”.

M. A. [zeznania z (...) r., k. 508- 510] który potwierdził powyższe wskazując, że „„Nie zawsze do dniowej faktury były załączone karty drogowe a kursy planowane na dany dzień musiały być w całości rozliczane faktyczna weryfikacja polegała na ustnym zapytaniu się przełożonych K. D. (1), D. K. (2), lub P. K. (2), którzy potwierdzali faktyczne dokonywanie usług”. Dochodziły trasy już po zamknięciu harmonogramu. Też w toku przesłuchania (...) r. [k. 3775- 3777] i na rozprawie (...) r. [k. 5740] podał, że w harmonogramach były wpisywane inne zlecenia.

M. P. [zeznanie z (...) r., k. 504- 505, z rozprawy z (...) r., k. 5736], która wskazał, że nie

zawsze o R. wysyłki nie były ujęte w harmonogramie, i były dopisywane ręcznie przez np. M. A. lub inną osobę która w danym czasie fakturowała dokumenty.

D. C. [zeznania z (...) r., zeznania z (...) r., k. 506, z (...) r., k. 3772, z rozprawy (...) r. k. 5864] zdarzało się, że faktury co do transportu żywych zwierząt realizowanych przez (...), która nie miała odpowiednich do tego środków potwierdzał ale mogło tak się stać gdy faktury takie przejęła K. S., a kierownik M. polecił mi ich potwierdzenie, a więc były zmiany harmonogramu.

K. B. [zeznania z (...) r., k. 517 518, z (...) r. k. 3768- 3771, z rozprawy z (...), k. 5864], który R. M. a właściwie R. K. brat D. działający za J. M. (1), romans był K. i S., były uzupełniane harmonogramy, K. B. [zeznania z (...) r., k. 517 518] R. M. a właściwie R. K. brat D. działający za J. M. (2), romans był K. i S., zeznania z rozprawy (...) r. [k. 5872] też mówił

o dopisywaniu na harmonogramach.

P. T. [zeznania z (...) r., k. 923- 925, z rozprawy z (...) r., k. 5742], [dyrektor do spraw (...) i Logistyki] wskazał, że miały miejsce dopisywanie ręczne do harmonogramów, bo zlecenia pojawiały się po (...) a by to konieczne dla magazynu i przygotowanie ładunku [frachtu], ale też wskazał, że usłyszał: „wkopala nas R. [S.], miał powiedzieć Z., do K.:”.

M. T. – rozprawa (...) r. [k. 6467] ona w (...) S.A. robiła harmonogramy dla S. Logistyka co w harmonogramie numer, trasa, klient, odbiorca, godzina awizacji, godzina podstawienia, godzina wyjazdu, waga, palety, trasy poza harmonogramem rzadko, ale wtedy ręcznie dla ważnego klienta, o tym przekazywała telefonicznie do Logistyki musiał wiedzieć o tym dyspozytor z Logistyki, teraz jest instrukcja dla takich sytuacji, faktury z

L. z dokumentami przewozowymi, trasa z harmonogramu musiała odpowiadać karcie drogowej i pozycji na fakturze.

M. K. (2) rozprawa (...) r. [k. 6475] też były dopisywania do harmonogramu, spis klientów, a logistyka pod niego dopasowywała transport.

K. T. (1) [zeznania z (...) r. k. 958-960, z rozprawy (...) r., k. 5778] były ręczne dopiski na harmonogramie.

R. W. [zeznania z (...) r. , k. 958-960, z rozprawy z (...) r. , k. 5780] były harmonogramy poprawiane, ale nie wiedział czy ręcznie,

M. M. [z (...) r., k. 2220, z rozprawy z (...) r., k. 5926, też były dopiski na harmonogramie za zgoda pracownika (...) S.A.

E. P. (2) główna księgowa [z rozprawy z (...) r. ,k. 6063,] jej zeznania są o tyle cenne, że odtworzyła w jaki sposób pracowała komisja [w praktyce mieszanej z (...) S.A i (...) – Logistyka Sp. z o.o.] jaki był

zakres prac, jakie kwestie wyjaśniano, na jakim poziomie a więc (...) S.A. i (...) - Logistyka Sp. z o.o.] z jakich materiałów źródłowych skorzystano, jakie były konkluzje i jaka metodykę wybrano prowadzącą do określonych konkluzji i wniosków, w tym wyliczeń. W konkluzji słusznie i logicznie, a tym samym przekonywująco i miarodajnie, komisja konkludowała, że „jeżeli (...) S.A. stwierdził, że nie ma karty [[drogowej-przypisek sądu II instancji] i nie ma wyjazdów na bramie, to uznawaliśmy, że ten transport się nie odbył” [k. 6066]., w oparciu o zestawienia” [k. 6066v]. „na dzień dzisiejszy komisja sprawdziła wszystkie wjazdy i wyjazdy i przepustki, więc ustalenia te nie budzą wątpliwości” [k. 6068]. Tym samym nie ma znaczenie kwestia ewentualnego braku innych dokumentów, w tym w oryginale, a mających być powiązane z tymi

wjazdami i
wyjazdami i
przepustkami jako
formalne
[dokumentacyjne]
zobrazowanie
określonego zlecenia
[usługi
transportowej],
mającego pierwotnie
wynikać z
harmonogramu, za
co miała nastąpić
płatność w oparciu
o fakturę VAT i
związane z nią
inne dokumenty.
Konkludując: jest
faktura, a ale nie
ma odnotowanego
wjazdu i wyjazdu i
ewentualnej
przepustki to nie
doszło do realizacji
danego transportu,
który miał wynikać
z właśnie z faktury
VAT przedłożonej
do płatności. N.
przewozy stanowiły
0,25%

A. O. (1) zeznania
z rozprawy (...) r.
[k. 6081]
były uzupełniane
harmonogramy
ustnie czy w formie
elektronicznej.

A. O. (2) zeznania
z rozprawy z (...) r.
[k. 6521] zdarzały się
zmiany, uzupełniane
harmonogramy.

A. O. (1) rozprawa
z (...) r. [k. 6074-
były przypadki że
harmonogramy były

uzupełniane ustnie
czy w formie
telefonicznej.

R. W. zeznania
z rozprawy (...)
r. [k. 5778]
harmonogramy
ręcznie, ale też
były przesyłane
poprawione
harmonogramy.

Bez cienia
wątpliwości te
dopisywanie do tych
harmonogramów
rzeczywiście miało
miejsce, nie było to
zjawisko
odosobnione, skoro
na ten temat mówi
tyle osób, które
trudno podejrzewać
o znowę i chęć
pomocy
oskarżonym,
zwłaszcza
zatrudnionym w (...)
S.A. albo (...)
Logistyka Sp. z
o.o. Jak podpowiada
doświadczenie
życiowe, te
dopisywanie
odbywało się w
oparciu o pewną
dozę zaufania
pomiędzy
pracownikami, które
jest dopuszczalne w
relacjach
międzyludzkich,
także na
płaszczyźnie
zawodowej, jeżeli nie
dochodzi do nadużyć
w tym zakresie.

Z pewnością nadużycia były, co widać odwołując się do dzielności przedsiębiorstw (...), T. M., Z. P..

Jednak z tego nie wynika, że te „puste” fikcyjne zlecenia, które w części były dopisywane przez tych oskarżonych, o czym świadczy opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, nie przesądza, że te „dopisywanie” do harmonogramów, pochodzących spod ręki tych oskarżonych było intencjonalne, a więc nie daje to pewności, że mieli świadomość, że za nimi jednak nie idą żadne realne [faktyczne] zdarzenia gospodarcze w postaci konieczności wykonania określonych usług transportowych. Proces tego [takiej świadomości] nie wykazał, co rodzi określone wątpliwości, których nie sposób wyjaśnić na poziomie dającym pewność, że ci oskarżeni byli świadomym elementem przestępczej działalności

pozostałych oskarżonych, polegającej na oszukańczym uzyskiwaniu pieniędzy pod pokrzywdzonego podmiotu.

W aktach sprawy są relacje, które w warstwie językowej mogą wskazywać, że ci oskarżeni, ujmując to potocznie, „mieli coś na sumieniu” skoro są świadkowie, którzy relacjonują rozmowę pomiędzy oskarżoną P. Ł. z domu K. a S. Z. (1), w toku której tej ostatni zwrócił się do tej pierwszej „wkopała nas R. [oskarżona K. D. (1)]”. Mówi o tym choćby P. T. i K. B. „wkopała nas R. [S.], miał powiedzieć Z., do K.”. Jednak z tego jednego zdania, nieważne z ilu relacji pochodziłoby, należy tworzyć domniemanie, którego nie można obalić, że ci oskarżeni działali w oszustwach działając na szkodę pokrzywdzonego. Tym bardziej, nie można być tak kategoriycznym albowiem ci oskarżeni mieli relacje osobiste [wręcz intymne], o

czym mówiła choćby oskarżona K. D. (1).

Nadto analiza kryminalna z (...) r. wykonana przez funkcjonariusza KWP w P. co do przepływów finansowych pomiędzy oskarżonymi nie wskazuje aby były przepływy finansowe z Z. i Ł. wskazujące na ponad przeciętne związku finansowe z oskarżonymi [k. 5636].

W konsekwencji trzeba uznać, w oparciu o art. 5§2 k.p.k., że należy uniewinnić tych oskarżonych od zarzucanych im czynów, co w efekcie prowadziło do konieczności uchylecia wszelkich rozstrzygnięć odnoszących się do nich.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Pojawiły się wątpliwości, których nie dało się wyjaśnić, które należało rozstrzygać na korzyść oskarżonej P. Ł. i oskarżonego S. Z. (1), co wykazano odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji obrońcy tej oskarżonej.				
3.12.	<p>apelacja R. K.</p> <p>naruszenie dyspozycji art. 7 kpk w wyniku błędnych ustaleń faktycznych naruszających zasady swobodnej oceny dowodów mających istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie: błędnego ustalenia, że oskarżony R. K. popełnił przestępstwa opisane w punkcie 14, 15 i 16 wyroku tj. czyny z art. 286 par. 1 kk w zw. z art. 270 par. 1 kk w zw. z art. 271 par. 3 kk w zw. z art. 273 kk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>w zw. z art. 303 kk w zw. z art. 11 par. 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 par. 1 kk w zw. z art. 4 par. 1 kk przyjmując, że oskarżony R. K. dysponując pełnomocnictwem udzielonym mu przez T. M. faktycznie zarządzał w swoim imieniu firmą (...) dopuszczając się oszustw, bądź usiłowania oszustwa oraz czynu przeciwko dokumentom, mimo całego szeregu dowodów wskazujących na to, że T. M. była faktycznym właścicielem własnej firmy, a R. K. wyłącznie jej pełnomocnikiem.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Konsekwentne lansowanie przez tego oskarżonego wersji, że działalność gospodarczą faktycznie prowadziła T. M., nie jest wiarygodne mając na względzie liczne dowody wskazujące, że inspiratorem tej działalności byli</p>				

oskarżeni D. K. (1) i R. K., oczywiście oni mieli do załatwienia inne pole działalności, które wzajemnie uzupełniały się miały charakter równorzędny, wzajemnie niezbędny. Pierwszy z nich w zakresie czynności, które odbywały się w pokrzywdzonym przedsiębiorstwie, a drugi z nich w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej pod „szyldem” T. M., co nie wykluczało konieczności udzielenia temu oskarżonemu stosownego pełnomocnictwa, co jest zrozumiałe, właśnie dlatego, że T. M. na tego typu działalności gospodarczej po prostu nie znała się.

W przeciwnym wypadku nie byłoby konieczność podrobienia podpisów T. M. przez oskarżoną J. M. (1). Te podrobienie podpisów T. M. miało swoje uzasadnienie z punktu widzenia oskarżonego R. K. i oskarżonej J. M. (1) prowadzących przestępczą działalność. Działo się

<p>tak aby T. M. nie miała wiedzy co w praktyce jest przedmiotem ich działalności, aby nie mogła informacji wynikających z wytwarzanych dokumentów ewentualnie sprawdzić, choćby po to aby uniknąć potencjalnych problemów, które i tak pojawiły się.</p> <p>Pozostałą aktualne uwagi odnoszące się do zarzutów zawartych w apelacjach obrońców oskarżonych D. K. (1) i oskarżonej K. D. (2).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę i wymierzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.13.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że oskarżony R. K. prowadził przedsiębiorstwo zarejestrowane na nazwisko T. M. i doprowadzał do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonych tj. Firmy (...). zo,o. oraz (...) S.A. oraz T. M. poprzez fngowanie rzekomych transportów wykonywanych przez firmę (...) na rzecz obu spółek pomimo braku ku temu wystarczających dowodów i opierając się wyłącznie na wyczeniach dokonanych przez obie pokrzywdzone spółki oraz opinie biegłej z dziedziny księgowości, która potwierdziła wyłącznie matematyczną prawidłowość wyczeń przerzucając tym samym ciężar dowodu na oskarżonych, w tym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	oskarżonego R. K. i opierając w rezultacie swoje rozstrzygnięcie wyłącznie na założeniu, że braki w dokumentacji przewozowej, które powinny obciążać pokrzywdzone spółki świadczą o faktycznych wyłudzeniach w warunkach art. 286 kk na szkodę obu spółek i (...)		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Pozostają aktualne uwagi odnoszące się do zarzutów zawartych w apelacjach obrońców oskarżonych D. K. (1) i oskarżonej K. D. (2), w tym odnośnie dowodów, które wskazały, że doszło do oszustw, zwłaszcza dotyczące pracy komisji oraz opinii biegłej M. K. (1).			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

<p>o zmianę i wymiarzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.14.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony R. K. podzegał J. M. (1) do wystawiania fałszywej dokumentacji i że miał z tego typu procederem jakikolwiek kontakt mimo braku dowodów przemawiających na tego typu ustaleniami i oparciu swoich ustaleń wyłącznie na poglądzie, że bliskie relacje łączące R. K. i J. M. (1) „przesądzają” o tym, że wszelkie działania J. M. (1) uzgodnione były z R. K., bądź były realizowane</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	w wykonaniu jego poleceń jako pełnomocnika faktycznie osoby będącej firmantem w firmie (...).			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Jednym z kryteriów mających przesądzać o wiarygodności albo niewiarygodności określonych dowodów, które małą przełożenie na dokonanie określonych ustaleń faktycznych jest doświadczenie życiowe [art. 7 k.p.k.]. Rzeczywiście nie ma żadnego dowodu, który w sposób bezpośredni wskazywał, że J. M. (1) podrabiała zwłaszcza podpisy T. M. w efekcie podżegania do tego przez oskarżonego R. K., bowiem nie mówi o tym ani sam oskarżony R. K., ani oskarżony R. K., ani oskarżona J. M. (1), ani T. M., ani inne osoby.</p> <p>Niemniej, trzeba mieć na uwadze, że R. K. był wraz z bratem, oskarżonym D. K. (1), zasadniczymi</p>				

beneficjentami tego co było celem planu, a więc uzyskiwania pieniędzy od pokrzywdzonego podmiotu. Trzeba pamiętać, że on miał dostęp do J. M. (1), z którą wcześniej współpracował, którą niejako zastąpiła T. M. jako usługodawca względem pokrzywdzonego podmiotu. Ten oskarżony miał dostęp do brata, bez którego nie byłby możliwy przestępczy proceder, bowiem on znał realia i sposób funkcjonowania pokrzywdzonego podmiotu i znał słabe punkty procedur [o charakterze zwyczajowym], a z zeznań T. M. wiadomo, że on prowadził za nią tę działalność gospodarczą. Tym samym, doświadczenie życiowe jednoznacznie podpowiada, że ten oskarżony miał interes aby w określony sposób zachowała się J. M. (1), a więc aby podrabiała podpisy T. M.. J. M. (1) takiego interesu

sama od siebie nie miała.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę i wymierzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.15.	błąd faktyczny polegający na ustaleniu, że oskarżony R. K. faktycznie zarządzał firmą (...) mimo, że działał na podstawie oficjalnego, szerokiego pełnomocnictwa do zarządzania tym przedsiębiorstwem mimo braku jakichkolwiek podstaw dowodowych,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>prawnych, faktycznych wskazujących na to, że dokument ten jest dokumentem nierzetelnym, bądź też dokumentem, który nie dawał podstaw do zarządzania firmą w imieniu mandanta, uznając ten dokument za dokument fikcyjny, nierzetelny, nie oddający właściwych relacji między T. M. a R. K. pomimo szeregu dowodów przeciwnych, a w szczególności (...) jako podatniczek podatku dochodowego i vat, uczestniczenia w różnego rodzaju protokołach kontrolnych, w tym kontroli weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Pracy, a nadto mimo składania deklaracji majątkowej jako radnej przez T. M., w której ujawniała, że jest właścicielem samochodów transportowych stanowiących własność firmy (...)</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

<p>Co do kwestii prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwiskiem T. M. wypowiedziano się wcześniej i uwagi pozostają aktualne.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę i wymierzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.16.</p>	<p>obrazę przepisów postępowania, a w szczególności przepisów dotyczących art. 426 kpk w wyniku pominięcia całego szeregu istotnych dowodów w uzasadnieniu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>orzeczenia opartego w całości wyłącznie na hipotezach i domysłach, a także wyłącznie na rachunkowym wyliczeniu rzekomej szkody popełnionej na rzecz obu spółek (...) i oparcie swojego rozstrzygnięcia wyłącznie na wyliczeniach obu spółek oraz na opinii biegłej K., która mogła potwierdzić wyłącznie rachunkową prawidłowość wyliczeń, a nie mogła stanowić podstawy jakichkolwiek merytorycznych ustaleń</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut w praktyce sprowadza się do kwestionowania ustaleń faktycznych, które wskazywały na powstanie szkody po stronie pokrzywdzonego podmiotu i wymowy dowodów, które w sposób kluczowy odnosiły się do tej kwestii. Słusznie oparto na ustaleniach komisji działającej u</p>				

pokrzywdzonego podmiotu oraz opinii biegłej M. K. (1), co wykazano wcześniej odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego D. K. (1) i oskarżonej K. D. (2).

Zarzut naruszenia art. 426 k.p.k. [na marginesie chyba chodziło o art. 424 k.p.k.] jest niezasadny, jego autor nie wskazał nawet jakie to „istotne dowody” nie zostały omówione i to na dodatek „w akcie oskarżenia”, co nawet jeżeli miało miejsce nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sądu I instancji.

Wobec skazania oskarżonego na poziome sądu I instancji konieczne było zasądzenie od oskarżonego kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pokrzywdzonych reprezentowanych przez umocowanych do tego pełnomocników, o co wnieśli zgodnie ze swoimi uprawnieniami.

Wniosek

<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę i wymiarzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>			
<p>3.17.</p>	<p>obrazę przepisów postępowania w wyniku niezwrócenia do postępowania przygotowawczego aktu oskarżenia mimo, że z wszelkich, ewidentnych dowodów wynikało, że T. M. sama prowadziła działalność gospodarczą, a jeżeli to powinna być uznana za współsprawcę przestępstwa firmanctwa, a R. K. za firmanta i oboje powinni</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>odpowiadać w warunkach przestępstwa z art. 55 kks, co uniemożliwiłoby stworzenie układu, w którym potencjalna osoba naruszająca przepisy prawa karnego występuje w sprawie jako świadek i pokrzywdzona, a osoba która uznana jest za fałszywego pełnomocnika (falsus procurator) odpowiada jako sprawca przestępstwa z art. 303 kk, a nie sprawca przestępstwa firmanctwa, co wypaczyło prawdziwy obraz stosunków faktycznych i doprowadziło do przedziwnych rozstrzygnięć, gdyż osoba, która winna odpowiadać za przestępstwo, otrzymuje odszkodowanie od jednego ze sprawców rzekomych przestępstw oraz zwrot kosztów procesu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Co do kwestii prowadzenia działalności gospodarczej przez T. M. wypowiedziano się wcześniej.

Na tym etapie postulowanie zwrócenia do postępowania przygotowawczego aktu oskarżenia wydaje się po prostu spóźnione oraz merytorycznie niezasadne, tym bardziej, że sąd I instancji w odpowiednim zakresie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, co przekonywująco uzasadnił.

Naruszenie art. 303 k.k. odnosi się do osób, które faktycznie prowadzą dokumentację działalności gospodarczej, a więc nie jest to uzależnione od spełnienia określonego wymogu formalnego.

Wykazano, że za T. M. ten oskarżony prowadził działalność gospodarczą, a więc miał realny i faktyczny wpływ na jej funkcjonowanie włącznie na

<p>wykazywanie wykonania określonych usług transportowych, które nie miały miejsca, co wymagało sporządzenia określonych dokumentów [faktur], które były następnie przedkładane pokrzywdzonemu do realizacji.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę i wymierzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.18.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

	<p>podstawę istotnych ustaleń w wyniku przyjęcia, że T. M. jest osobą pokrzywdzoną przestępczym działaniem R. K. i z tego tytułu należy się jej odszkodowanie mimo, iż sama nie poniosła żadnej szkody, a do chwili obecnej nie istnieje jakiegokolwiek prawomocne orzeczenie sądowe, które by odpowiedzialność T. M. jako właścicielki firmy (...) kreowały</p>	# niezasadny		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ewidentnie generowanie dokumentów [zwłaszcza faktur] mających błędnie wykazywać zaistnienie określonych zdarzeń gospodarczych, w postaci realizacji usług transportowych na rzecz pokrzywdzonego, było działaniem godzącym także w interes prawny T. M., która zarejestrowała na siebie tę działalność usługową, ale faktycznie była ona</p>				

wykonywana przez oskarżonego R. K..

Natomiast nie jest zrozumiałe, dlaczego sąd I instancji przyjął, że doszło do określonego uszczerbku majątkowego u T. M.. Mechanizm był taki, że wykazywano wykonanie określonych usług transportowych, które nie miały miejsca i mimo tego w efekcie tkwienia w błędnym przekonaniu przez pokrzywdzony podmiot on płacił za te fikcyjne usługi. W tym mechanizmie bezpośredni uszczerbek majątkowy odnosiło pokrzywdzone przedsiębiorstwo, na rzecz którego miano niby wykonać usługi transportowe. To, że pieniądze pokrzywdzonego przedsiębiorstwa finalnie nie trafiły do T. M., czyni ją pokrzywdzoną ale tylko pośrednio. Owszem jawi się ryzyko, że pokrzywdzony podmiot [(...) Logistyka Sp. z o.o.] będzie żądać od niej zwrotu pieniędzy za te fikcyjne usługi, ale taka akcja procesowa nie czyni tej osoby w

sensie majątkowym
pokrzywdzoną,
odmienne ujęcie
jest nielogiczne, a
na kanwie prawa
karnego
procesowego [art.
49§1 k.p.k.]
niedopuszczalne
skoro
pokrzywdzonym
może być osoba,
której dobro prawne
zostało
bezpośrednio
naruszone, a nie
pośrednio. Tym
samym, nie ma
znaczenia, że w
procesie cywilnym
zasądzono od T.
M. na rzecz
pokrzywdzonego
podmiotu
141.867,66 zł. Nawet
jeżeli T. M. będzie
musiała z tego
tytułu uiścić tę
kwotę na rzecz tego
podmiotu, nie czyni
ją bezpośrednio
pokrzywdzoną w
sensie uszczerbku
majątkowego, ale z
pewnością będzie
miała skuteczny
regres do R. K. i J. M.
(1).

W konsekwencji
konieczne było
uchylenie
rozstrzygnięć sądu I
instancji, na mocy
których
zobowiązano
oskarżonych R. K. i
J. M. (1) [pkt 25
i 26 zaskarżonego
wyroku], przy czym

<p>nie uznano aby konieczne było dokonywanie zmian w opisie czynów albowiem pokrzywdzenie T. M. ma miejsce w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej pod jej nazwiskiem oraz zakresie konieczności zwrotu pieniędzy S.-Logistyka Sp. o.o.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o zmianę i wymierzenie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu, przy czym z powyższych względów uchylono rozstrzygnięcia nakładające na oskarżonego R. K.</p>			

<p>i oskarżoną J. M. (1) obowiązek naprawienia szkody na rzecz T. M., która nie jest bezpośrednio pokrzywdzoną przestępstwem oszustwa.</p> <p>Orzeczone kary jednostkowe oraz kara łączna są prawidłowe, w praktyce wymierzone w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przy czym nie można zapominać, że oskarżony działał przez długi okres, nadużył zaufania, wykorzystał sposobność wynikającą z wykorzystania stanowiska brata [skarżonego D. K. (1)] w pokrzywdzonym przedsiębiorstwie. Zastosowano w zasadzenie zasadę asperacji przy ferowaniu kary łącznej, co świadczy o zdecydowanie umiarkowanej represyjności.</p>				
<p>3.19.</p>	<p>apelacja J. M. (1) naruszenie prawa materialnego poprzez wadliwą kwalifikację prawną czynu i przyjęcie, że oskarżona J.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>M. (1) dopuściła się zarzucanego jej czynu z art. 286 § 1 kk, pomimo, że przestępstwo oszustwa może być popełnione umyślnie, z zamiarem kierunkowym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, i sprawca musi obejmować wszystkie znamiona zamiarem bezpośrednim, a skoro oskarżona wykonywała transporty, to nie można jest przypisać, żadnego ze znamion.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W praktyce wszystkie zarzuty tej apelacji sprowadzają się w zasadzie do kwestionowania ustaleń faktycznych, które są efektem błędnie ocenionych dowodów, które do nich prowadziły, skoro apelujący kwestionuje efekty pracy komisji, nie przyjęto, że część transportów została przez oskarżoną wykonana, wiarygodności</p>				

zeznań E. P. (2),
ustalenia [dokładnie
sposobu ustalenia
wysokości szkody
odniesionej przez
pokrzywdzone
przedsiębiorstwo
(...) Sp. z o.o.,
kwestionowanie
opinii biegłej z
zakresu księgowości,
pominiecie
dowodów ze sprawy
cywilnej.

Odnośnie tego
zarzutu jest on
niewłaściwie
skonstruowany
skoro nie może
on łączyć się z
zarzutem błędów w
ustaleniach
faktycznych,
bowiem
kwestionowanie
dokumentów, które
były przedmiotem
analizy komisji oraz
biegłej M. K.
(1), kwestionowanie
ustalenia, że usługi
transportowe nie
były wykonane
[wręcz odwrotnie]
jest niczym innym
jak podważaniem
tych ustaleń.
Świadczy to o
wewnętrznej
sprzeczności
analizowanej
apelacji. Niemiej,
oskarżona dopuściła
się przestępstwa z
art. 286§1 k.k.
bowiem oskarżona
wiedziała jaki jest
mechanizm, który
zmierzał do

uzyskania nienależnych pieniędzy od pokrzywdzonego podmiotu, w tym już podrabianie podpisów innej osoby, zwłaszcza na fakturach przekazywanych do realizacji, których wystawienie i przedłożenie do realizacji [zapłaty] było warunkiem koniecznym oraz formalnym do uzyskanie pieniędzy za niewykonane usługi transportowe, a więc ich istota jednoznacznie wskazywała, że jest to środek do uzyskania pieniędzy. Z pewnością gdyby usługi transportowe byłyby w rzeczywistości wykonane, nie byłoby żadnej potrzeby podrabiania podpisów osoby uprawnionej do wystawienia faktur. Ta okoliczność już samo w sobie przesądza, że oskarżona oraz oskarżony R. K. działali wspólnie aby uzyskać pieniądze, przy jednoczesnym udziale innych osób działających w ramach pokrzywdzonego przedsiębiorstwa, których udział był

<p>niezbędny ponieważ bez ich udziału nie byłoby możliwe wypłaty pieniędzy.</p> <p>Do tych kwestii odniesiono się analizując zarzuty wcześniej omawianych apelacji obrońców oskarżonego D. K. (1), oskarżonej K. D. (2), oskarżonego R. K., które to uwagi są aktualne na kanwie omawianej apelacji.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.20.</p>	<p>dokonanie przez Sąd błędnej /dowolnej oceny materiału dowodowego, polegające na:</p> <p>a) przyjęciu, że dokumenty w postaci harmonogramów transportów, dokumentacji z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

bram wjazdowych,
ewidencji ruchu
pojazdów,
protokołów komisji
powołanych przez
(...) S.A. nie
budziły wątpliwości,
podczas, gdy, część
harmonogramów
przedłożonych do
akt sprawy i na
których pracowała
komisji, nie są tymi
samymi, na których
pracowali oskarżeni
pracownicy
pokrzywdzonej
spółki, bowiem
oryginalne
harmonogramy, jak
twierdzą pracownicy
(...) Logistyka sp. z
o.o. zaginęły, i trzeba
było je wydrukować
z komputerów, a
dokumenty te w
żaden sposób nie
są zabezpieczone,
przed ingerencją w
ich treść nawet
do dnia dzisiejszego,
a dokumenty w
postaci karty
wjazdów i wyjazdów
są dotknięte błędami
w postaci
niewłaściwie
wskazanego
przewoźnika, dat, i
godzin wjazdu, a
protokoły komisji
zostały sporządzone
właśnie na tych
dokumentach, a
nadto osoba, która
dokonywała
przeglądu kart
wjazdu i wyjazdu
nie była członkiem
komisji, a

	<p>pracownikiem ochrony, i miała dokonać weryfikacji transportu, na podstawie kartki która nie została przedłożona do akt sprawy, i nikt nie sprawdzał czy dokonała ona prawidłowej weryfikacji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Raporty komisji słusznie, słusznie uznano za miarodajne, a z pewnością biegła M. K. (1) w swojej opinii w sposób jasny, logiczny i precyzyjny prawidłowo wykazała jakie faktury, z uwagi na jakie kryteria, zostały uznane za „puste”, a więc odnoszące się do fikcyjnych zdarzeń. Właściwe oceniono zeznania E. P. (2) [z (...) r., k. 2835 i z rozprawy z (...) r., k. 6063], które wskazują jak pracowała komisja.</p> <p>W apelacji nie wystarczy naświetlić problem w sposób hasłowy należy go wyraźnie wykazać, a nie sygnalizować,</p>				

a więc taki zarzut musi opierać się na konkretnych danych dających przesłanki do łatwego zweryfikowanie tych sygnałów podnoszonych w apelacji, w tym w jej uzasadnieniu, co odnosi się do ewentualnej realizacji faktur (...) (...), (...), (...), odwołując się li tylko hasłowo do materiałów zebranych w sprawie cywilnej prowadzonej przed Sądem Okręgowym w K. (...). Jednocześnie trzeba wskazać, że w kontrze do tych supozycji stoją wyniki pracy komisji oraz opinia biegłej M. K. (1), która jest słusznie wiarygodna dla sądu o czym wcześniej wspomniano.

Aktualne pozostają uwagi odnoszące się do zarzutów zawartych w apelacjach obrońców oskarżonego D. K. (1), oskarżonej K. D. (2), R. K..

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie od

zasadny

częściowo zasadny

zarzucanych jej czynów.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.21.	b) przyjęciu, że oskarżona J. M. (1) nie wykonała transportów wskazanych w wyroku, podczas, gdy analiza dokumentów w postaci książki wjazdów i wyjazdów, i harmonogramów, na których oparł się Sąd wykazuje, że chociażby niektóre z nich zostały wykonane	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Odnośnie analizy dokumentów, które legły u podstaw ustaleń faktycznych wypowiedziano się wcześniej. Aktualne pozostają uwagi odnoszące się do zarzutów zawartych w apelacjach obrońców			

oskarżonego D. K. (1), oskarżonej K. D. (2), R. K..			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.22.	c) przyjęciu zeznań świadka E. P. (2) za udowodnione i oparcie na nich wydanego wyroku, a w szczególności, na tym fragmencie że ostateczne ustalenia komisji pokrzywdzonej spółki z 2015 r. są pewne, bez ich wnikliwej analizy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Właściwe oceniano zeznania E. P. (2), która nie miała żadnego interesu			

aby relacjonować nieprawdę.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.23.	d) ustalenie, że oskarżona doprowadziła pokrzywdzoną spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 714.766,01 zł. w oparciu o niepełną, niejasną opinię, oraz w oparciu o dowolnie sporządzone protokoły komisji powołanej przez pokrzywdzoną spółkę, i składającą się z jej pracowników, którzy nie tylko, nie byli przy ich sporządzeniu przez cały okres prac komisji, a ich aktywność ograniczyła się do	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>złożenia podpisu pod protokołem, , a nadto w oparciu o bliżej nieokreślone wskazówki udzielne pracownicy Ochrony (...) Obiekt S. R. E. N. na wjeździe do zakładu w R., która miała dokonać weryfikacji wskazanych przez pokrzywdzoną spółkę wjazdów, co zostało wykonane w sposób niedbały, albo w oparciu o niewłaściwe wytyczne, nadto, że wyrządziła szkodę T. M. w wysokości 141.867,66 zł. bowiem w toku postępowania oskarżony Z. P., i w apelacji oskarżona J. M. (1) wykazali, że ustalenia tej komisji, która to wysokość szkody nie może zostać uznana za prawidłowo wyliczoną</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oдноśnie prac komisji i opinii biegłej M. K. (1) wypowiediano się wcześniej odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego D. K. (1), K. D. (2), R.</p>				

K., które to uwagi są w dalszym ciągu aktualne.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.24.	<p>naruszenie art. 8 § 1 kpk poprzez ustalenie, że oskarżona J. M. (1) wyrządziła szkodę T. M. w wysokości 141.867,66 zł., opierając się na nieprawomocnym wyroku Sądu Okręgowego w K. w sprawie (...), który zasądził od T. M. na rzecz (...) Logistyka sp. z o.o. w/w kwotę, pomimo, że T. M. odwołała się od wyroku, pomimo, że sąd karny rozstrzyga samodzielnie i nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu, w szczególności nieprawomocnym.</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Kwestia szkody majątkowej, którą miała ponieść T. M. wyjaśniono odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego R. K., co jest w pełnym zakresie aktualne.</p> <p>Trzeba odnotować, że dokumenty ze sprawy cywilnej, na rozprawie (...) r. [k. 6737]-zostały zaliczone w poczet materiału dowodowego oraz spraw Sądu Rejonowego w K. (...), przy czym wyliczenie tej pośredniej szkody, którą odniosła T. M., a więc w praktyce jest to suma kwot zawartych w fakturach VAT, które zostały przedstawione pokrzywdzonej spółce do zapłaty, które to kwoty zostały przelane jako zapłata za usługi, które nie zostały wykonane, znajdują oparcie w dowodach, zwłaszcza w ustaleniach komisji, zweryfikowanych przez biegłą M. K.</p>		

(1), tym samym nie można uznać, że sąd I instancji opierał się wyłącznie na rezultatach ustaleń poczynionych w toku procesu cywilnego.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.25.	naruszenie art. 201 kpk poprzez uznanie opinii biegłej z zakresu księgowości za pełną, jasną, nie zawierającą błędów logicznych i że została wydana na podstawie całego materiału dowodowego, podczas, gdy biegła sama przyznała, że: „Ja nie jestem w stanie zrobić kompleksowego audytu (...) Logistyka sp. z o.o. w połączeniu z (...) S.A. z powodu ogromu pracy”, a nadto	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>biegła faktycznie nie dokonywała analizy dokumentów, a jedynie powieliła treść protokołów komisji.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnośnie opinii biegłej M. K. (1) wcześniej wypowiedziano się i te uwagi są aktualne. Słusznie ta biegła oparła się na wynikach prac komisji bowiem nie było sensu powielać czynności, które zostały wcześniej wykonane, ale jednocześnie analizowała konkluzje jej prac właśnie poprzez przyjęcie określonych kryteriów, które wykazywały dlaczego przyjęto, że dana usługa nie została wykonana, co było metodyką prawidłową, dającą właściwie ustalenia.</p> <p>Zupełnie zbędny był, czego niezasadnie oczekuje apelująca, że konieczny jest audyt na poziomie dwóch podmiotów</p>				

gospodarczych: (...) S.A. i (...) Sp. z o.o.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.26.	naruszenie art. 410 kpk poprzez pominięcie dokumentów złożonych do sprawy (...), przez oskarżoną J. M., która jest w tamtej sprawie pozwaną w postaci harmonogramów z tej samej daty, a różnej treści, a nadto przedłożonych przykładowych kart z książek wjazdów i wyjazdów ze wskazanymi błędami, w postaci wpisu innego przewoźnika, niż ten, który faktycznie wykonywał usługę, a na trudności w weryfikacji z tego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	powodu wskazywała również biegła K.,		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Dokumenty ze sprawy cywilnej zostały zaliczone w poczet materiału dowodowego, co miało miejsce na rozprawie (...)r. [k. 6737], a na przestrzeni prowadzonego procesu żaden oskarżony [ani ich obrońcy] nie sprecyzowali kiedy i jakie dokumenty mają być przeprowadzone jakie wnioski i jakie ustalenia maja być poczynione w oparciu materiał zebrany w toku procesu cywilnego, poza ustalenie aktywność T. M. jako radnej w organie samorządu terytorialnego. Niemniej w aktach sprawy karnej znajdował się materiał dowodowy, który pozwolił na poczynienie ustaleń faktycznych, który to materiał został właściwie oceniony.			

Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie od zarzucanych jej czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.27.	naruszenie art. 438 pkt. 4 kpk, poprzez nie uwzględnienie przy wyrokowaniu jako okoliczności łagodzącej przyznania się do winy oskarżonej w zakresie podpisania się na dokumentach za T. M. i T. K..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Sąd I instancji ferując rozstrzygnięcie o karze względem oskarżonej nie wskazał jako okoliczności dla niej pozytywnej przyznanie się do popełnienia				

przestępstwa w postaci podpisywania się za T. M. i T. K.. Taka decyzja mieściła się w zakresie „luzu decyzyjnego” sądu, co prawda nie wskazał on dlaczego tak postąpił, ale mając na względzie, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyeksponowano opinie biegłego z zakresu badania pisma ręcznego należy odnieść wrażenie, że owo przyznanie nie było elementem [dowodem] przesądzającym o pociągnięciu do odpowiedzialności karnej tej oskarżonej za te ewidentne fałszerstwa.

Trzeba odnotować jaka była postawa oskarżonej odnośnie tego zarzutu. Oskarżona przyznała się do podrobienia podpisów dwóch osób, ale w praktyce obciążała T. M. i T. K., wskazując, że robiła to z ich inspiracji (...) posiedzenie w przedmiocie tymczasowego aresztowania]. Następnie ta oskarżona przyjęła odmienną postawę i nie przyznała

<p>się do wszystkich zarzucanych jej czynów, włącznie z tymi, do których wcześniej przyznał się [wyjaśnienia z (...)r., k. 4453], a taką postawę powieliła (...) r. [k. 4840], jak również na rozprawie (...) r. [k. 5657], a więc obrońca powołuje się na mglistą okoliczności, wręcz manipuluje faktami.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>W zakresie tego zarzutu brak wniosku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>W zakresie tego zarzutu brak wniosku.</p>				
<p>3.28.</p>	<p>apelacja Z. P. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na stwierdzeniu, że oskarżony Z. P. nie wykonał usług transportowych, za które wystawił: fakturę VAT nr (...) z dnia (...) fakturę VAT nr (...) z dnia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>(...) fakturę (...) nr (...) z dnia (...) fakturę (...) nr (...) z dnia (...) fakturę (...) nr (...) z dnia (...) fakturę (...) nr (...) z dnia (...) fakturę (...) nr (...) z dnia (...) fakturę (...) z dnia (...) oraz fakturę (...) z dnia (...) podczas gdy usługi te zostały przez oskarżonego wykonane.</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Pozostają aktualne uwagi odnoszące się do apelacji oskarżonych D. K. (1), K. D. (2), R. K. i J. M. (1), co omówiono we wcześniejszych fragmentach niniejszego dokumentu, zwłaszcza odnoszących się do prac komisji oraz opinii biegłej M. K. (1).</p> <p>W efekcie nie było żadnych przesłanek aby faktury VAT (...) uznać, że obrazują one wykonane w rzeczywistości usługi transportowe przez przedsiębiorstwo tego oskarżonego.</p>				

Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.29.	<p>Apelacja osk. posiłkowego (...) Logistyka sp. z o.o.</p> <p>1. Naruszenie przepisu art. 415 § 1 k.p.k. polegające na jego błędnym zastosowaniu w sytuacji, gdy roszczenia pokrzywdzonej spółki (...) sp. z o.o. względem P. Ł., S. Z. (1) oraz R. K. nie są, wbrew twierdzeniom Sądu Okręgowego, przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt I(...) a zatem na zasadzie art. 46 § 1 k.k. Sąd I instancji był zobligowany do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

względem tych
oskarżonych,

2. przepisu art. 415
§ 1 k.p.k. polegające
na jego błędnym
zastosowaniu w
sytuacji, gdy
roszczenia

pokrzywdzonej
spółki (...) sp. z o.
o. względem: D. K.
(1) - nie zostały
w postępowaniu
cywilnym

uwzględnione w
zakresie kwoty
686.717,61 zł, K. D.

(2) - nie zostały
w postępowaniu
cywilnym

uwzględnione w
zakresie kwoty
384.310,98 zł, J. M.

(1) - nie zostały
w postępowaniu
cywilnym

uwzględnione w
zakresie kwoty
141.867,64 zł. zatem

kierując się zasadą
samodzielności
jurysdykcyjnej

wyrażonej w art. 8
k.p.k., na zasadzie
art. 46 § 1 k.k.

Sąd I instancji
był zobligowany do
orzeczenia

obowiązku
naprawienia szkody
względem tych

oskarżonych w
zakresie różnicy
pomiędzy wartością

szkody ustaloną
w zaskarżonym
wyroku oraz

wartością roszczenia
zasądzonego w

	postępowaniu cywilnym.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W niniejszej sprawie ma zastosowanie klauzula antykumulacyjna zawarta w art. 415§1 k.p.k. bowiem roszczenie, która ma względem oskarżonych D. K. (1), K. D. (2), J. M. (1), Z. P. jest przedmiotem postępowania cywilnego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z (...) r. (...) W sprawie karnej jak i cywilnej zachodzi tożsamość podmiotowa oraz przedmiotowa, wbrew temu co sugeruje w apelacji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) Logistyka Sp. z o.o., co należy wykazać w oparciu o akta sprawy cywilnej, które zostały zaliczone w poczet materiału dowodowego na rozprawie (...) r. [k. 6737].</p> <p>W uzasadnieniu pozwu powódka (...)</p>				

-Logistyka Sp. z o.o. z siedzibą w S. wniosła o zasądzenie od pozwanych: J. M. (1) [oskarżona-przypis Sądu II instancji], T. M., Z. P. [oskarżony – przypis sądu II instancji], T. K., K. D. (1) (obecnie D.) [oskarżona- przypis sądu II instancji], M. P., M. A. i D. K. (1) [oskarżony-przypis sądu II instancji] solidarnie kwoty 835.778,03 zł. Wskazując, że „Po pewnym czasie okazało się, że powódka płaciła pozwanym przewoźnikom za fikcyjne transporty, które w rzeczywistości nie były przez nich zrealizowane. Z kolei pozwani pracownicy powódki, tj. K. D. (1), M. P., M. A. i D. K. (1) brali udział w weryfikacji i akceptacji faktur VAT za te fikcyjne transporty, działając tym samym na szkodę powódki”. „...„. Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia wobec wszystkich pozwanych powódka wskazała art. 415 k.c. albowiem szkoda powstała na skutek zachowań pozwanych

przewoźników,
działających
wspólnie i w
porozumieniu z
pozwanymi
pracownikami
powódki. W okresie
od (...) pozwany M.
A. uczestniczył w
procedurze
zatwierdzania
fikcyjnych
transportów o
wartości 100.084,01
zł, D. K. (1)
w okresie (...) o
wartości 188.882,30
zł, K. D. (1) w okresie
od (...) o wartości
547.359,59 zł, a M. P.
w okresie od (...) o
wartości 14.464,32 zł
(k.921) „...”, Powódka
jako podstawę
prawną zgłoszonego
żądania zapłaty
solidarnie od
pozwanych wskazała
art. 415 k.c. w zw.
z art. 441 § 1 k.c..
Wyjaśniła, że szkoda
w majątku powódki
powstała na skutek
popelnionego przez
pozwanych
przewoźników
wspólnie i w
porozumieniu z jej
pracownikami czynu
niedozwolonego -
przestępstwa
oszustwa z art. 286
§ 1 k.k. w zw. z
art. 294 § 1 k.k.
Powódka domaga
się zatem zapłaty
odszkodowania od
pozwanych jako
współodpowiedzialnych
za wyrządzoną jej

czynem niedozwolonym szkodę i solidarnie zobowiązanych do jej naprawienia. Wskazała przy tym, że z solidarną odpowiedzialnością dłużników wiąże się wspólność ich obowiązków, która według art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. kreuje procesowy stosunek współuczestnictwa materialnego. W konsekwencji powyższego zastosowanie znajduje art. 72 § 3 k.p.c., który wyłącza z kolei zastosowanie w niniejszej sprawie zarówno przepisów właściwych dla trybu gospodarczego, jak również dla trybu właściwego dla spraw ze stosunku pracy”.

Oskarżyciel posiłkowy, działając jako powód w powyższym procesie cywilnym, nie zaskarżył orzeczenia sądu I instancji, co nie powoduje, że jednak w sprawie nie mamy do czynienia z konicznością zastosowania wspomnianej klauzuli antykumulacyjnej, tym bardziej, że pozwala od których zasądzono określone kwoty [od D. K. (1)

łącznie 128.610,16 zł,
od K. D. (2) łącznie
300.923,75 zł, J. M.
(1) 592.898,37 zł,
od Z. P. 77.258,07
zł] zaskarżyli to
orzeczenie. W
efekcie o roszczeniu
powyżej tych kwot
zasądzonych,
powyższym
wyrokiem w sprawie
cywilnej,
prawomocnie
orzeczono, skoro
powód tego
rozstrzygnięcia nie
zaskarżył, co nie
wiąże sądu karnego,
w zakresie ustalenia
wysokości
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem, ale
prowadzi do stanu
powagi rzeczy
osądzonej [o
roszczeniu tym
prawomocnie
orzeczono], właśnie
w tej części,
natomiast co do
kwot zasądzonych
są one przedmiotem
tego postępowania
cywilnego, ponieważ
toczy się
postępowanie
apelacyjne.
Sformułowanie
zawarte w art. 415§1
k.p.k. „o roszczeniu
prawomocnie
orzeczono”, nie
oznacza, że mamy
na myśli wyłącznie
zasądzenie tego
roszczenia.

<p>Na marginesie, zgodnie z linią orzeczniczą obowiązek naprawienia szkody musi być zrelatywizowany w zależności od roli jaką odegrali poszczególni współsprawcy, a nie od wysokości odniesionych korzyści [vide wyrok SA w W. z (...), Lex nr 1238289], co wskazuje, że obciążanie tym obowiązkiem K. D. (2) ponad kwotę zasądzoną na mocy wyroku cywilnego byłoby niesłuszne, skoro jej rola względem D. K. (1) mimo wszystko była mniejsza, a racji pozycji zajmowanej w pokrzywdzonej spółce, a na dodatek ona podjęła działania, które przyczyniły się do ujawnienia przestępstw.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1.2 O zmianę i zasądzenie od oskarżonych, tytułem obowiązku naprawienia szkody</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.30.	na podstawie art. 438 pkt 1a k.p.k. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. § 15 ust. 3 pkt 1-4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie polegające na błędnym uznaniu, że stopień zawłości sprawy, nakład i wkład pracy pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej uzasadniał zasądzenie czterokrotności stawki minimalnej, podczas gdy przy prawidłowej ocenie przesłanek ustalania wysokości wynagrodzenia dla pełnomocnika uzasadnione było zwiększenie tego wynagrodzenia do wysokości równowartości sześciokrotności stawki minimalnej oraz zasądzenie kosztów dojazdu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	pełnomocnika z P. do K..			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W zakresie wynagrodzenia sąd I instancji słusznie uznał, że czterokrotna stawka minimalna, za zastępstwo procesowe oskarżyciela posiłkowego, uwzględnia długotrwałość oraz stopień zawłości sprawy, co determinuje nakład pracy pełnomocnika.</p> <p>Odnośnie kosztów dojazdów, należało je uwzględnić co 2 kosztów dojazdów na rozprawy (...) r., bowiem w stosownej fakturze wskazano, że chodzi o sprawę przed Sądem Okręgowym w K. (...), choć błędnie podano, że chodzi o sprawę (...).</p> <p>W pozostałych fakturach wskazano, że chodzi o dojazdy do SO w K., ale w sprawie p-ko K. T. (2) [sic], ale nie wskazując sygnatury sprawy. Problem w</p>				

tym, że niniejsze postępowanie karne, w fazie procesowej, nie było prowadzone wobec takiej osoby, był on przesłuchany w charakterze świadka. Implikuje to wątpliwość czy pozostałe dojazdy do siedziby Sądu Okręgowego były dojazdami rzeczywiście związanymi bezpośrednio z niniejszym postępowaniem. Od podmiotu fachowego należy oczekiwać staranności przy wystawianiu dokumentów [faktur], które mają być przedmiotem określonego roszczenia, tym bardziej, że na przestrzeni kilku lat [pierwsza faktura została wystawiona (...) r.] należało ustalić przeciwko komu prowadzone jest postępowanie, a tak kreuje się możliwość, że przed Sądem Okręgowym w K. prowadzona jest sprawa karna przeciwko T. K., ale z pewnością nie jest to ta sprawa.

Wniosek

<p>O zmianę i zasądzenie kosztów dojazdu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek słuszny tylko w zakresie dwóch dojazdów albowiem wykazano, że chodziło o dojazdy w przedmiotowej sprawie, na dwie rozprawy.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>	<p>Wyeliminowano współdziałania oskarżonych P. Ł. z domu K. i S. Z. (1), chodzi o pkt 1 [odnośnie zarzutu opisanego pkt I aktu oskarżenia], 2 [odnośnie zarzutu opisanego pkt II aktu oskarżenia], 4 [odnośnie zarzutu opisanego pkt III aktu oskarżenia], 14 [odnośnie zarzutu opisanego pkt VIII aktu oskarżenia], 15 [odnośnie zarzutu opisanego pkt IX aktu oskarżenia], 18</p>		

	<p>[odnośnie zarzutu opisanego pkt XI aktu oskarżenia], 19</p> <p>[odnośnie zarzutu opisanego pkt XII aktu oskarżenia], 22</p> <p>[odnośnie zarzutu opisanego pkt XIV aktu oskarżenia] eliminując przyjęcie, że pozostali oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu z tymi uniewinnionymi oskarżonymi.</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Zmian ta była konieczna z uwagi na uniewinnienie tych oskarżonych od zarzucanych im czynów.		
4.2.	Uchylono względem R. K. i J. M. (1) obowiązki naprawienia szkody orzeczone w oparciu o art. 46§1 k.k. na rzecz T. M..	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Uchylono te obowiązki albowiem T. M. nie jest osobą bezpośrednio pokrzywdzoną przestępczymi działaniami tych		

<p>dwóch w zakresie uszczerbku majątkowego, konieczny zwrot pieniędzy (...) Logistyka Sp. z o.o. jest szkodą pośrednią.</p>		
<p>4.3.</p>	<p>Zmieniono:</p> <p>w pkt 6 odnośnie przypisanego zarzutu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia i uniewinniono oskarżoną P. Ł. z domu K.,</p> <p>w pkt 7 odnośnie przypisanego zarzutu opisanego w pkt V aktu oskarżenia i uniewinniono oskarżoną P. Ł. z domu K.,</p> <p>uchylono pkt 8 i 9 [o karze łącznej i warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności oraz o oddaniu pod dozór kuratora oskarżoną P. Ł. z domu K.</p> <p>w pkt 10 odnośnie przypisanego zarzutu opisanego w pkt VI aktu oskarżenia uniewinniono oskarżonego S. Z. (1),</p>	

	<p>w pkt 11 odnośnie przypisanego zarzutu opisanego w pkt VII aktu oskarżenia uniewinniono oskarżonego S. Z. (1),</p> <p>uchylono pkt 12 i 13 [o karze łącznej i warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności oraz o oddaniu pod dozór kuratora tego oskarżonego],</p> <p>uchylono pkt 25 i 26 [naprawienie szkody na rzecz T. M.],,</p> <p>w pkt 34 uchylono rozstrzygnięcie wobec oskarżonych P. Ł. z domu K. i oskarżonego S. Z. (1), w 5/14 w części kosztami sądowymi, w części uniewinniającej, obciąża Skarb Państwa,</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Z uwagi na uniewinnianie oskarżonych P. Ł. z domu K. i S. Z. (1), konieczne były powyższe zmiany.		
4.4.	w pkt 35 zasądzono od oskarżonych D. K.	

	(1), K. D. (2) [z domu S.], R. K., J. M. (1) i Z. P. po 7.131,68 zł.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Koszt te należało rozłożyć na oskarżonych prawomocnie skazanych, a więc 35.042 zł [5.006 zł x 7], do tego dodać 2 x po 308,19 zł [koszty dwóch dojazdów do sądu], a więc 35.658,38 zł: 5 = 7.131,68 zł.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W pozostałym zakresie utrzymano w mocy wyrok		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Z uwagi na niezasadność zarzutów, poza tymi, które doprowadziły do zmiany		

zaskarżonego wyroku.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zmiany opisano w pkt 4 niniejszego uzasadnienia			
Zwięźle o powodach zmiany			
Odniesiono się do tego w pkt 4 niniejszego uzasadnienia.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt III	<p>Zwolniono oskarżonych z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na względzie zasądzone od nich kwoty w postępowaniu cywilnym, co ogranicza ich możliwości finansowe, poza opłatami sądowymi [art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych], z uwagi na uznanie apelacji oskarżyciela posiłkowego (...) Logistyka Sp. z o.o. za niezasadną w zasadniczej części nie zasądzone na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego [art. 98§1 k.p.c. a'contrario], wymierzono temu podmiotowi opłatę sądową [art. 13 ust. 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych], a z uwagi na nieuwzględnienie apelacji obrońców oskarżonych D. K.</p>	

	(1), R. K. i J. M. (1) zasądzono na rzecz oskarżycieli posiłkowej T. M. po 400 zł tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.
7. PODPIS	
P. G. G. N. H. K.	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca D. K. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej K. D. (2)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.13. zaskarżenia	Granice		
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego R. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.14. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej J. M. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.15. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	5		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Z. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.16. zaskarżenia	Granice	
-----------------------------	----------------	--

Kolejny numer załącznika	6		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego S. Logistyka Sp. o.o.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana